STRIPWEEKBLAD

pep

nr. 26 * 19/25 juni 1971
prijs 65 cent

NIEUW!

Ambrosius Het geheim van de telefoon

DEZE WEEK:

HOOFDREDACTEUR:
Hetty Hagebeuk
REDACTIE:
Jan van Gelderen
Karel Kersten
Jan de Rooij
Frits v. d. Heide
Rita Homan
Ton Wanders
Maarten Boom
Marianne de Kruyff
Marijke Scholten
Hans Keeris

pep

is een uitgave van
DE GEILLUSTREERDE
PERS N.V.
Stadhouderskade 85
Amsterdam.
Postbus 497.

Post voor PEP

postbus 497, Amsterdam

UITSLAG PAASPRIJSVRAAG

Het te vinden rijmpje was:
Een oude haas in Veere
leest elke PEP drie keren
En op elk ei verft hij dan blij
..

Voor de zelf te verzinnen slotregel kwamen fantastische oplossingen binnen, bijvoorbeeld: „Obelix met een reuzekei," „geheel paars met PEP erbij," enzovoorts, enzovoorts. De kampeeruitrusting ging naar de kinderen De Vries in Zuidlaren, de cassetterecorder naar Janny de Waal in Purmerend, de racebanen naar D. Quist, Zwijndrecht; H. Buitenwerf, Roodeschool; P. v.d. Berg, Steenwijk; kinderen Aben, Den Bosch en J. Boer, Zaandam.

Op alle bijkantoren van De Geillustreerde Pers N.V. liggen volledige lijsten met namen en adressen van prijswinnaars ter inzage.

Jazz

Waarom staan er in Pep alleen maar beatgroepen en nooit grote jazz-musici? Is het misschien het duiveltje van de commercie dat hier achter zit? De strips lees ik altijd met plezier, zèlfs Michel Vaillant. Hopelijk komt Ambrosius spoedig terug!

Freek Berkel, Soest

In dit nummer beginnen we met „Het geheim van de telefoon."

Voetbal

Die nieuwe strip, de Macaroni's, heet „Gangsters en voetbal". Maar het blijkt nu meer voetbal dan gangsters te zijn. Is dat niet een beetje te veel van het goede? Er wordt al zo veel gevoetbald tegenwoordig. Laat Pep zich liever met andere meer interessante dingen bezighouden!

Karin Bolman, Haarlem

Liever een voetballende gangster dan een gangsterende voetballer.

Jong talent

Waarom staan er alleen brieven in Pep over beatgroepen? Pep is toch een stripblad zeker! Je hoort bijna nooit iets over de strips die toch steengoed zijn! Verder is het erg fijn dat jonge striptekenaars, ook van eigen bodem, in Pep een kans krijgen, zoals Henk 't Jong, Martin Lodewijk, Fred Julsing, Dick Matena, Dino Attanasio, Johnn Bakker en Gideon Brugman.

Alex de Wolf, Amstelveen

Een kans krijgen? Ze zijn gewoon zo goed dat ze in PEP komen.

Beter

Ik vind Pep heel goed en Johnny Goodbye, Erwin en Rik Ringers worden steeds beter. Titus mag wel door de Argonautjes worden vervangen, want die vind ik steengoed, en verder zou ik wel eens iets over reptielen of Saurussen in Pep willen lezen. Bij voorbaat hartelijk dank.

Eddy Buysman, Berkhout

De Argonautjes komen!

De tweede

Aansluitend op de rubriek van Thijs Postma in Pep 17 over de kleine burgerluchtvaart wil ik het volgende opmerken. Er werd vermeld in het desbetreffende artikel dat de Hughes 300 PH-AVI van Schreiner N.V. het enige exemplaar in Nederland was. Dit is niet juist. Er vliegt er nog een, nl. bij King Air Services, de PH-KAH.

Aircraft Information Centre, Enkhuizen

Bedankt.

UITSLAG PUZZEL PEP 25

Een dame met een slecht humeur
vindt Blunder niet zo'n best charmeur
want volgens haar
is Blunder maar
een wetenschappelijke zeur.

INHOUD

Strips
Asterix en de Helvetiërs 4
Ravian, Land zonder ster 6
Michel Vaillant, Ridders van Königsfeld 8
Titus, Het topgeheim 10
Ambrosius Het geheim van de telefoon 12
Bandoneón en de bende van la Cucaracha 16
Toenga, Meester der Mammoets 20
Peanuts 23
Engelbert 26
Mick Tangy, Operatie Stille Zuidzee 32
Wellington Wish, Onze man in Tristan da Cunha 36
Olivier Blunder 38
De Macaroni's, Gangsters en voetbal 40
Lucky Luke, De Zwarte Heuvels 46
Informatie
Elton John 18
Pepplaat Wilde Honden 24
Eef Mulders 30
Satire
PEPspotter De Held door Willy Lohmann 27
PEPteam 2061 44
Kort verhaal
De Indiaanse opperhoofden en hun oorlogen:
Satanta, deel 8, door Quint 28
Toetje
Puzzelen met Ambrosius 22

volgende week

Portret van ROD LAVER

EARTH AND FIRE SANDY COAST

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 55 cent per week; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 65 cent. **Telefoonnummer** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729785.
Girobetaling: Indien u het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die u wordt toegezonden. **Adresverandering:** drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, A'dam.

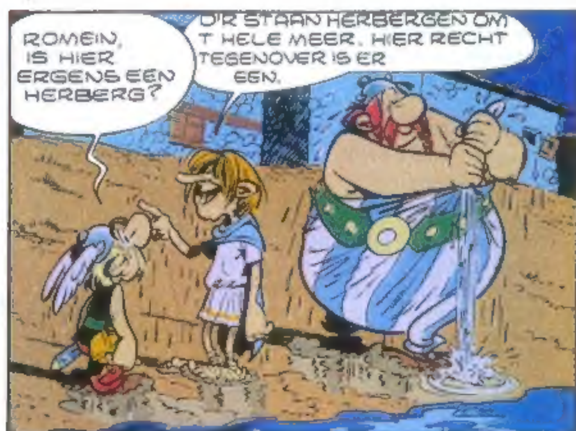
Agence for Canada: Dutch Magazine and Book Import Cy., Whitby

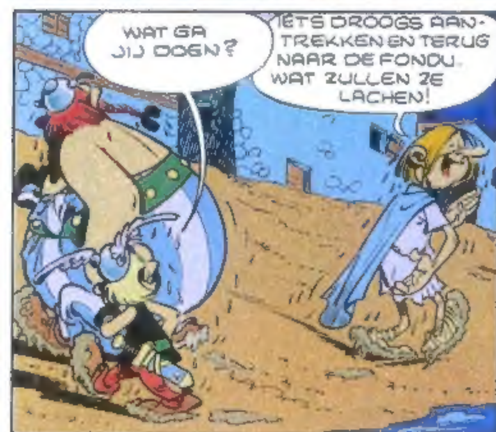

Asterix

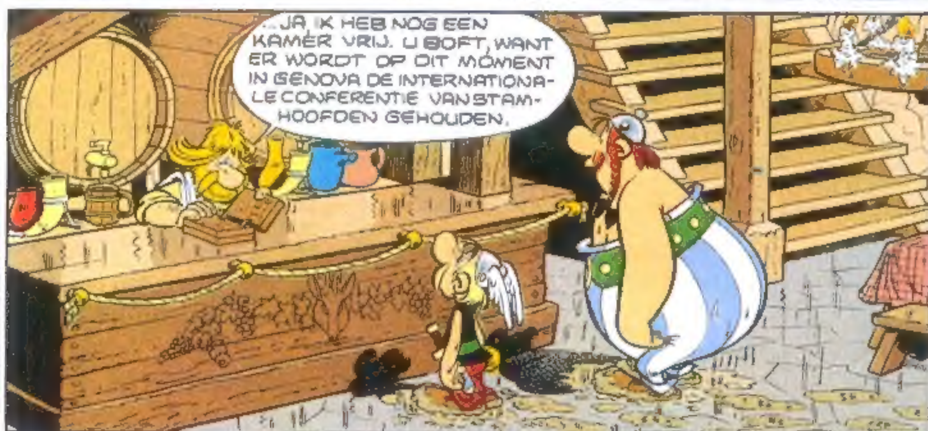
TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: UDERZO

en

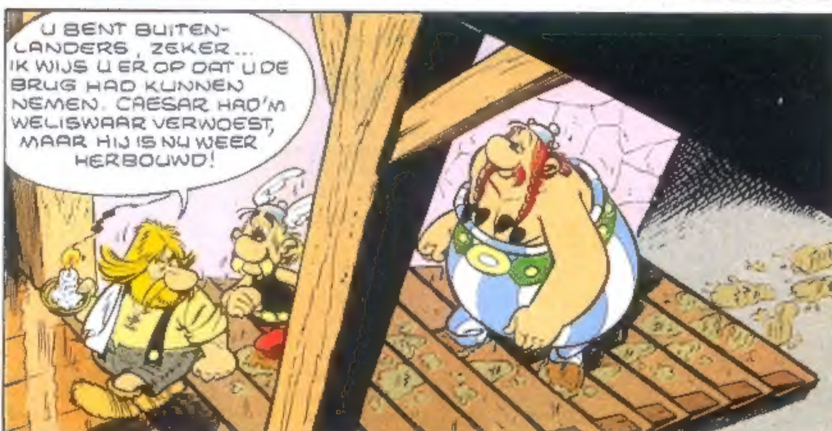

DE HELVETIERS

Op weg naar Genova, via een nogal ongebruikelijke route, vissen Asterix en Obelix een Romeinse orgie-ganger uit het meer op...

WORDT VERVOLGD

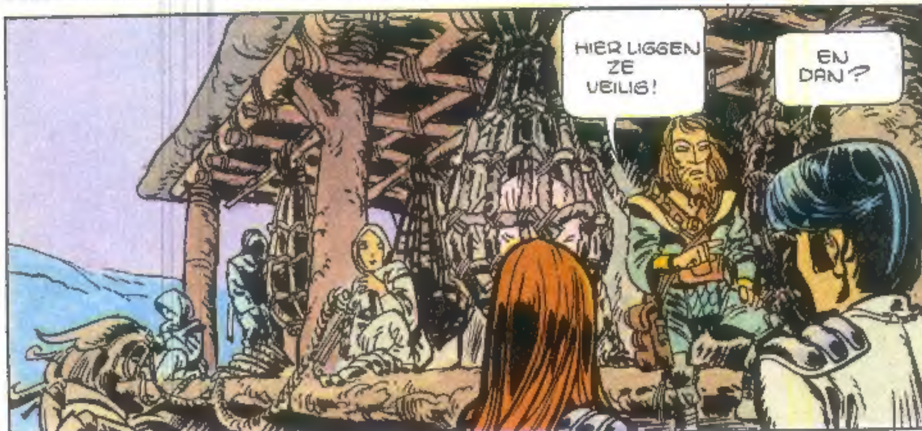
RAVIAN

TEKST: LINUS
TEKENINGEN: MÉZIÈRES
VERTALING: JAN DE ROOIJ

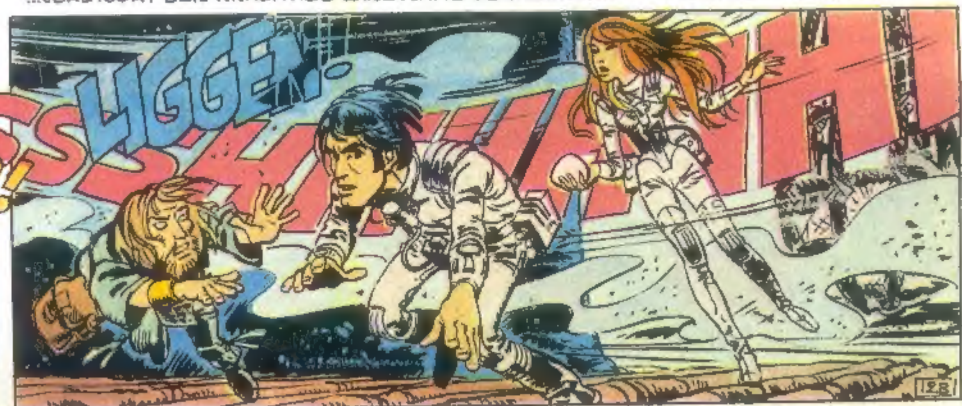

MAAR TERWIJL ZE RUSTIG ZITTEN TE PRATEN...

...VERSTOORT EEN KRACHTIGE WINDVLAAG DE VREEDZAME ATMOSFEER VAN ZAHIR...

land zonder ster

Laureline en Ravian ontmoeten op de geheimzinnige planeet, die met razende snelheid op Ukbar afkomt, het Lemmvolk...

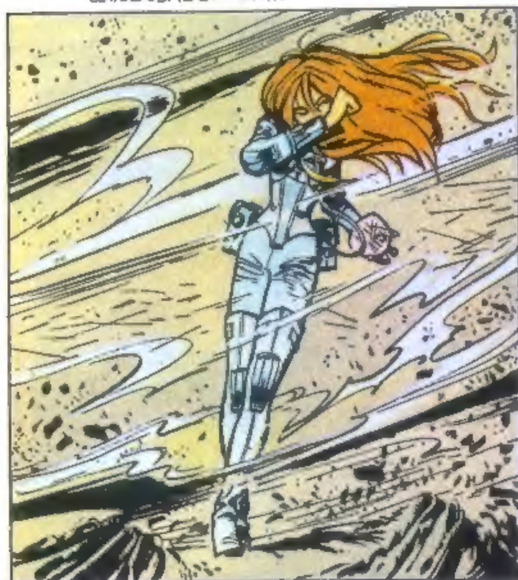

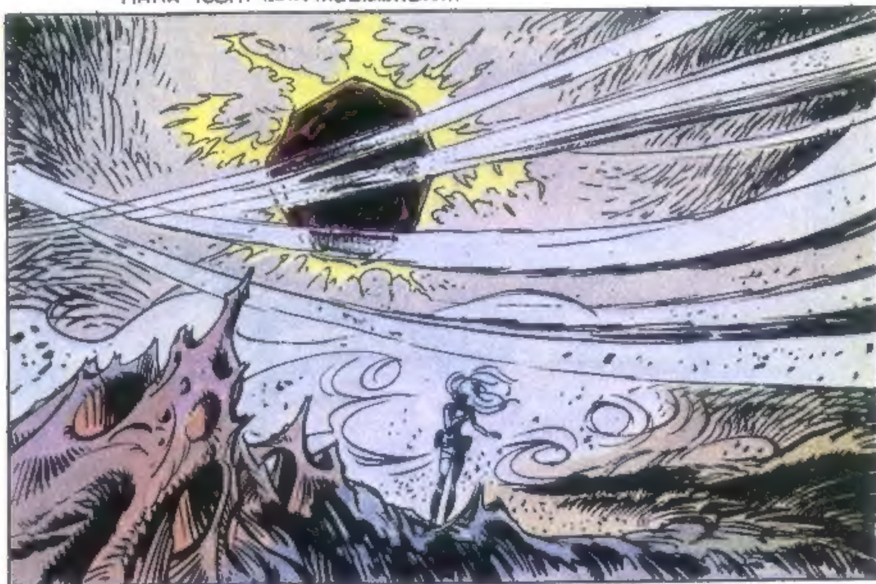

LAURELINE TORNT TEGEN DE GIERENDE WINDVLAGEN OP...

DE STORM WORDT BEGELEID DOOR VREEMDE WERVELWINDEN. DAT MAAKT HAAR TOCHT NOG MOEILIJKER...

WORDT VERVOLGD

MICHEL VAILLANT

DOOR JEAN GRATON

de

ridders van Königsfeld

De mysterieuze ridder is in de duisternis verdwenen, maar er is toch een lichtpuntje. Een van zijn handlangers is gearresteerd...

WORDT VERVOLGD

Titus

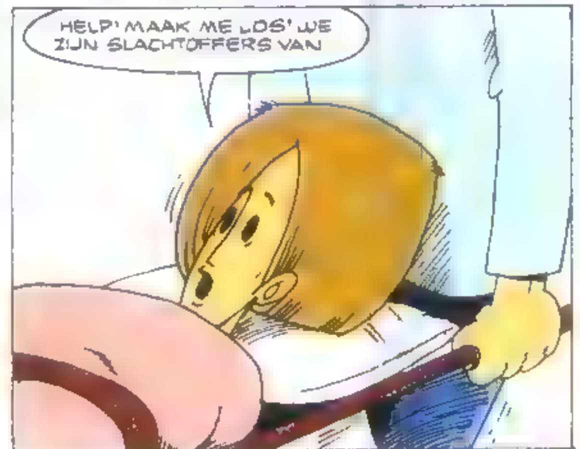
TEKENINGEN:
HENK 'T JONG
TEKST:
L. HARTOG VAN BANDA
KLEUR:
MARIANNE DE KRUYFF

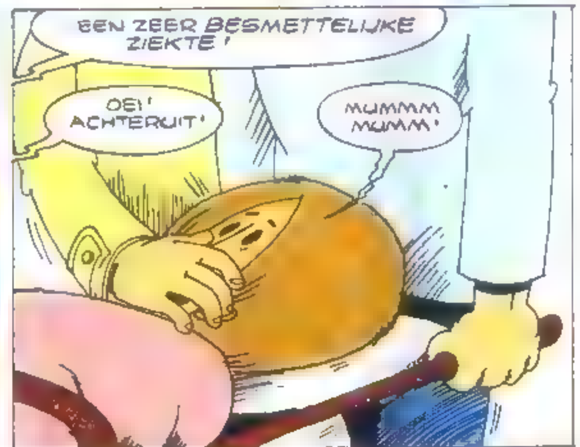

HET TOPGEHEIM

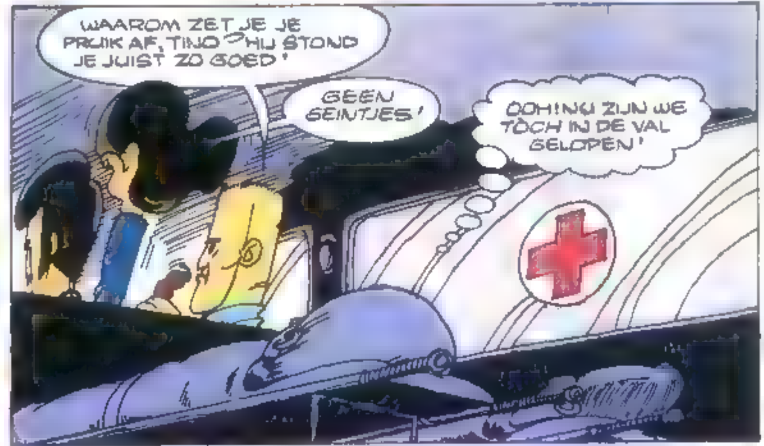
Professor Banks en Titus, die per vliegtuig op weg zijn naar het atoomcentrum, krijgen een middel tegen luchtziekte aangeboden, maar .

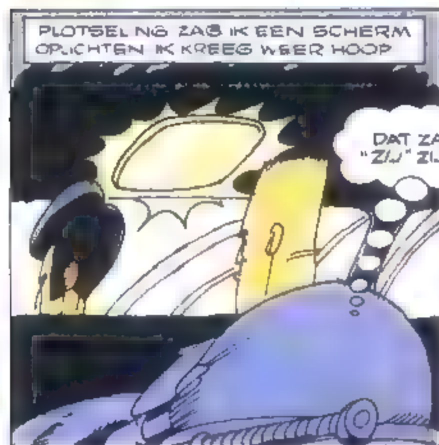

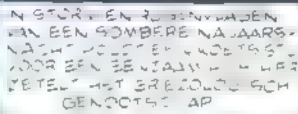

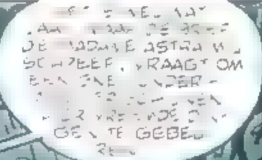

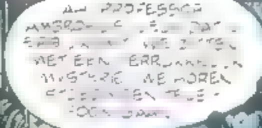
WORDT VERVOLGD

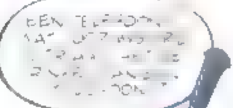
AMBROSIUS

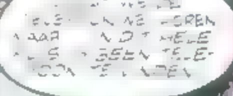
GIDEON
BRUGMAN

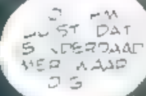

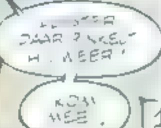

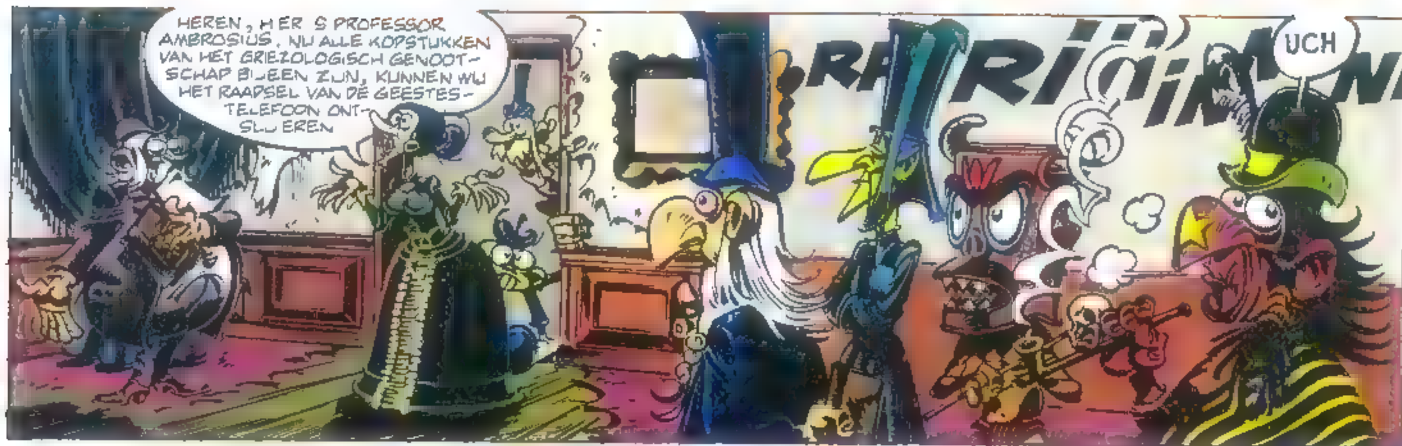

het geheim van de TELEFOON

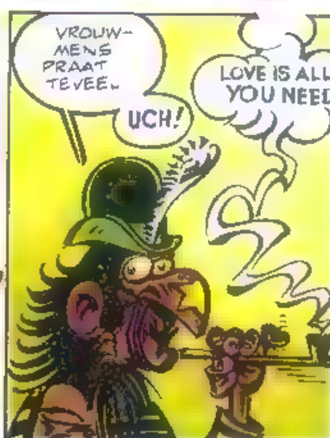

KAMERAAD KLETSNJET, GEESTENMEESTER

HERR SPOEKENDELLER, BIBLIOTEKARIS

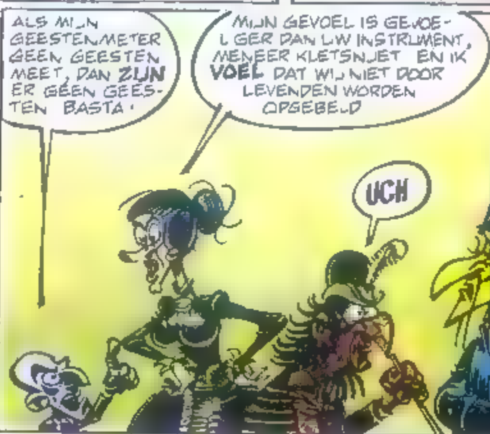
UCHE UCHE, MEDICIJNMAN

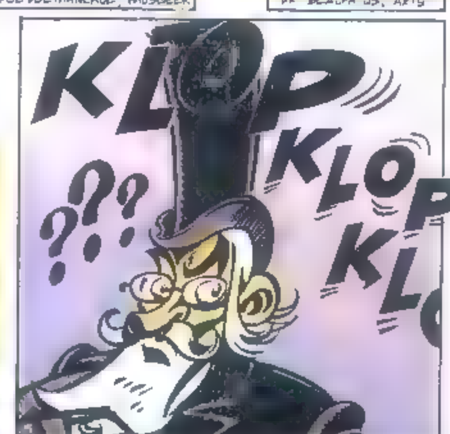
DR FOE DOE MANCHOE, WIJSGEER

DR SCALPATIJS, ARTS

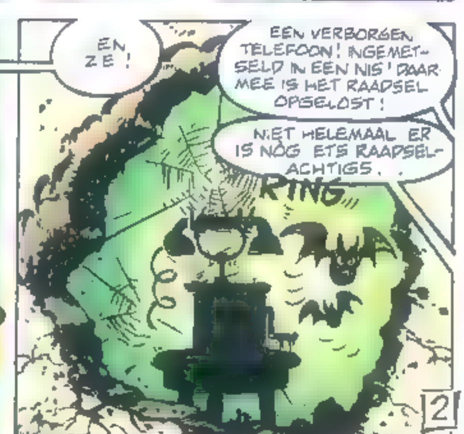

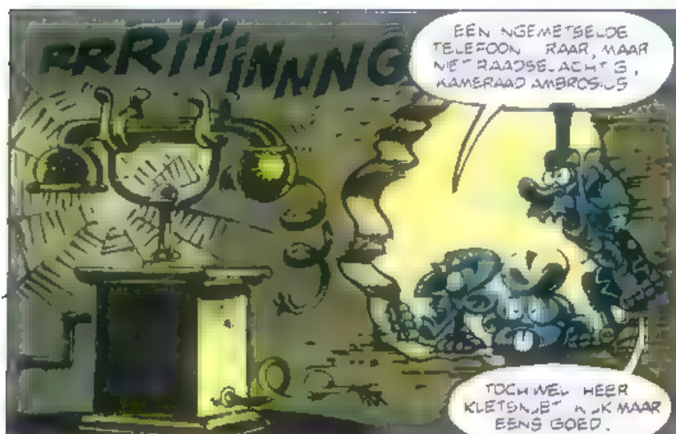

AMBROSIUS

RRRIIIINNNG
EEN INGEMETSELDE TELEFOON RAAR, MAAR NIET RAADSELACHTIG, KAMERAAD AMBROSIUS
TOCH WEL HEER KLETSNIJET KIJK MAAR EENS GOED.

DE VERBINDINGEN VAN DEZE TELEFOON ZIJN VERBROKEN. EN TOCH RINKELT HIJ!
HELAAS IS OOK DE DRAAD VAN DE HOORN DOORGESNEDEN. WIJ ZULLEN DUS NIET KUNNEN HOREN, WIE HIER BELT EN

HALLO! HALLO! HALLO!
?

EH... MET WIE HEB IK HET GENOEGEN?
PRAAT NIET VAN "GENOEGEN" DIT IS GEEN GENOEGEN!

SINDS JULLIE IN DIT HUIS WONEN, HEB IK GEEN RUST MEER. DAT IS EEN GELOOP EN GEDRAAF EN GEKLETS OP KLAARLICHTE DAG. IK KAN GEEN OOG DICHTDOEN. JULLIE VERSTOREN MIJN DAGRUST!!
AAAAAAAA

HALLO! WIE BENT U? WAAR BENT U? HALLO!

AFGEBROKEN DE LIJN IS DOOD
SMAK

DUS TOCH EEN BOODSCHAP VAN GENE ZIJDE. DODEN BELLEN VIA EEN DODE LIJN
KLETS! ALS HET EEN GEEST WAS, HAD MIJN GEESTENDETECTOR HEM WEL GEREGISTREERD. HET WAS GEWOON EEN BUURMAN DIE BELDE
GEEN "GEWONE" BUURMAN KLETSNIJET. WANT WE HEBBEN IMMERS GEEN BUREN?

BOVENDIEN VINDT DEZE MYSTERIEUZE BUURMAN HET GEBRUIKELIJK DAT OVERDAG WORDT GESLAPEN EN MAAKT HIJ VOORTS GEBRUIK VAN EEN TELEFOON, DIE NIET IS AANGESLOTEN. HET LIJKT, ALSOF WIJ MET EEN GEEST TE DOEN HEBBEN, MAAR DAN HAD DE GEESTENDETECTOR VAN DE HEER KLETSNIJET MOETEN REAGEREN.

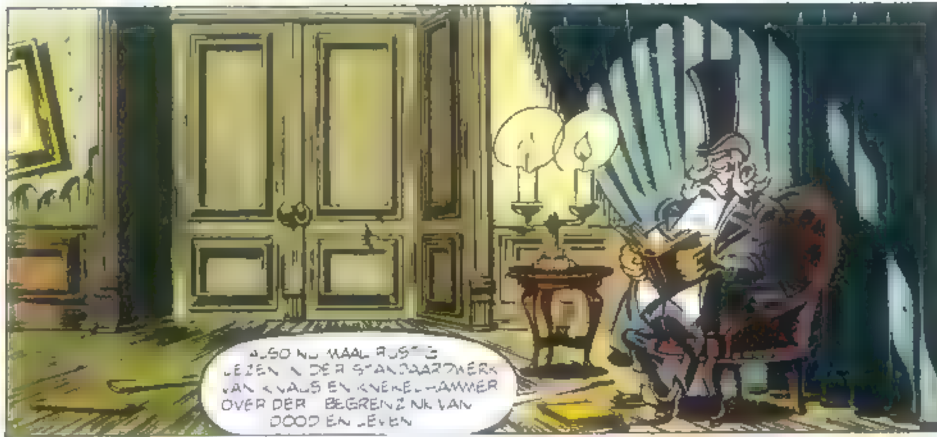

ALSO HOORT HIJ NIET TOT DE GEESTEN MAAR EVENMIN TOT DE LEVENDEN. WAT DER DROMMEL IS HIJ DAN? GANS MERKWAARDIG. IK ZAL MAAL IN MIJNE BOEKEN NASLAAN OF HET NOG VAN DERGELIJKE GEVALLEN GEEFT

HERR SPOEKENPELLER,
THEEK DE OPLOSSING VAN HET RAADSEL SCHUILT. LAAT MIJ U HELPEN EN
VROUWLEIN ASTRA, U GEEFT MIJ DER GROOTSTE HULP, ALS U MIJ EN MIJNE BOEKEN ALLEEN LAAT. WILT U DE DEUR ZACHT SLUITEN?
DANK U.
3

het geheim van de TELEFOON

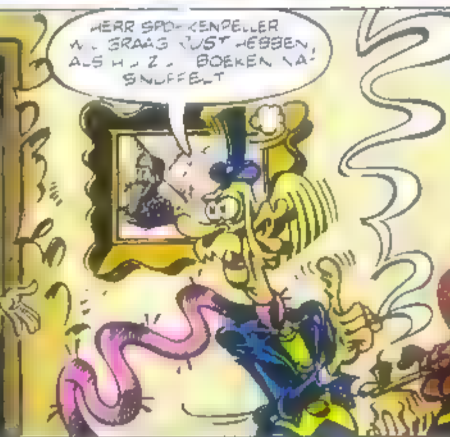

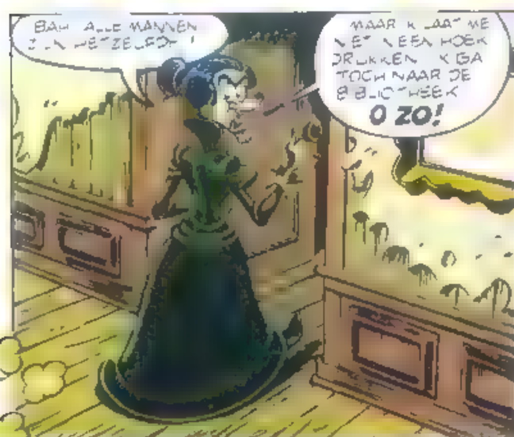

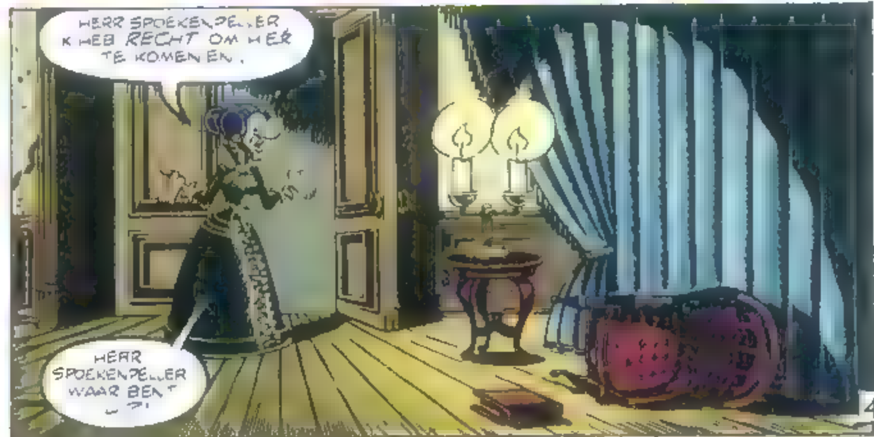

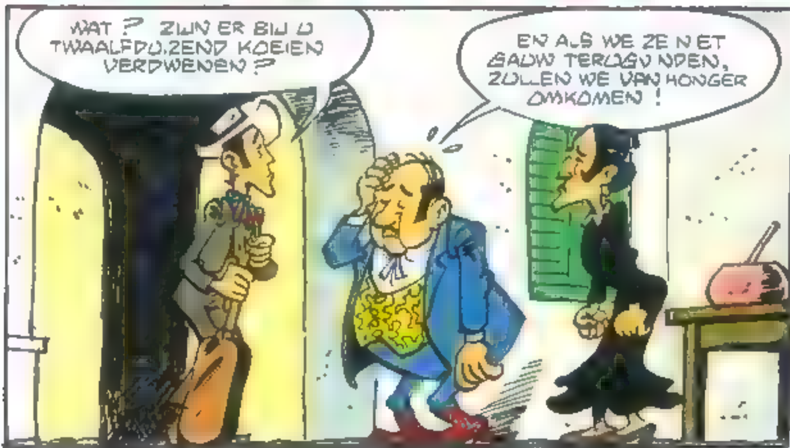

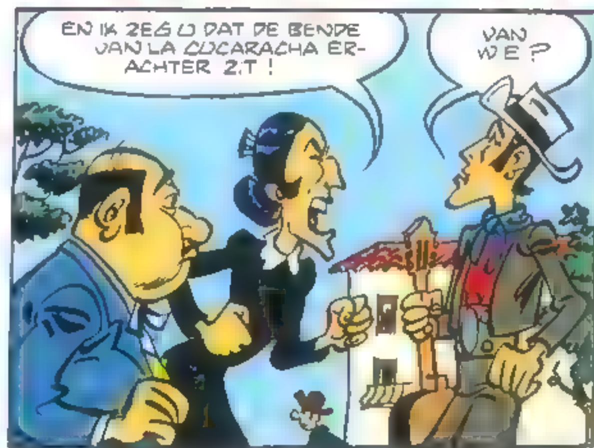

W RDT VERV L D

BANDONEÓN

WAT ? ZIJN ER BIJ U TWAALFDUIZEND KOEIEN VERDWENEN ?
EN ALS WE ZE NIET GAUW TERUGVINDEN, ZULLEN WE VAN HONGER OMKOMEN !

EN IK ZEG U DAT DE BENDE VAN LA CUCARACHA ERACHTER ZIT !
VAN WIE ?

DE BENDE VAN LA CUCARACHA! BOEVEN DIE ER NIET VOOR TERUGDEINZEN OM ARME MENSEN ALS WIJ TE BESTELEN OM ZO EEN GEMAKKELIJK LEVENTJE TE KUNNEN LEIDEN !

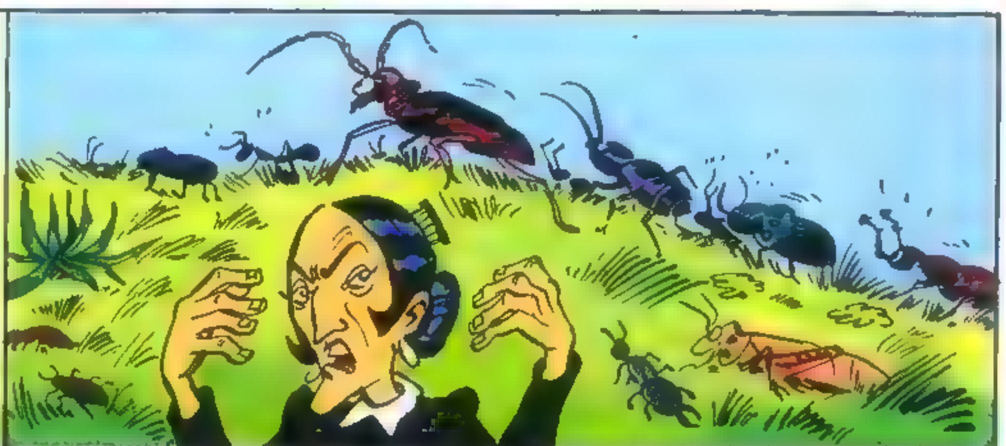
ACH, NIEMAND WEET EIGENLIJK IETS OVER HEN. MISSCHIEN BERUST HET ALLEMAAL OP EEN LEGENDE . . .

EEN ZWAKKE VROUW TEGENSPREKEN, HÉ ! HET IS EEN SCHANDE! IK WEET ZEKER DAT DE BENDE VAN LA CUCARACHA BESTAAT !

DOÑA MERCEDES VERTELT OVER EEN GEHEIM GENOOTSCHAP NIEMAND WEET ER'T FIJNE VAN MAAR IEDEREEN VREEST HEN. LA CUCARACHA IS DE NAAM VAN EEN RECHTVLEUGELIG INSEKT (EEN ONDERORDE VAN DE ORTHOPTEROIDEA) WAARVAN DE AMERIKAANSE SOORT, DE PERIPLANETA AMERICANA, VERWANT IS AAN ONZE KAKKERLAK. DE BROEDERSCHAP BESTAAT UIT MANNEN DIE BELUST ZIJN OP MACHT EN RIJKDOM. ZE BEROVEN DE ARME BURGER ZOVEEL ZE KUNNEN . . .

HMM... HET IS INDERDAAD EEN VREEMD VERHAAL!

GOED! IK GA OP ZOEK NAAR DE BENDE VAN LA CUCARACHA !
EN M'N TWAALFDUIZEND KOEIEN ?

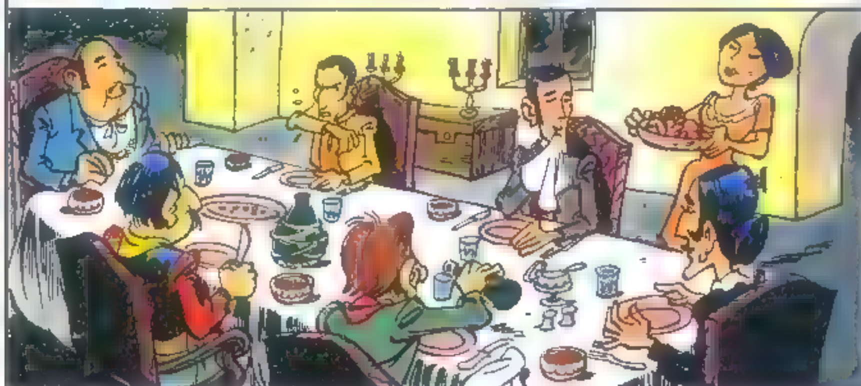

O DAT IS ERG NOBEL VAN U, SEÑOR BANDONEÓN!
BATS!

TEKENINGEN: DINO ATTANASIO TEKST: YVAN DELPORTE VERTALING: JAN DE ROOIJ

en DE BENDE VAN LA CUCARACHA

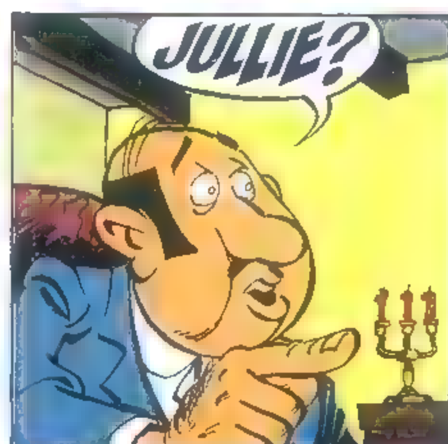
Bandoneón wordt onder dwang meegevoerd naar de estancia van Don Caracoles de Chica y Nabo, bij wie alle koeien gestolen zijn.

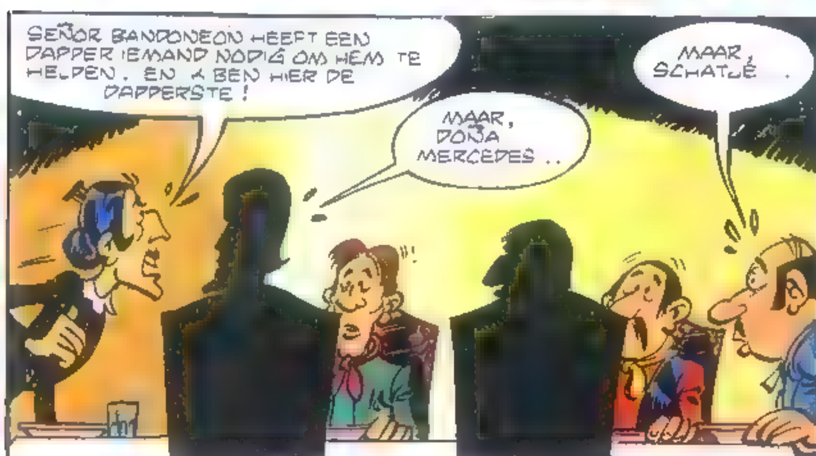

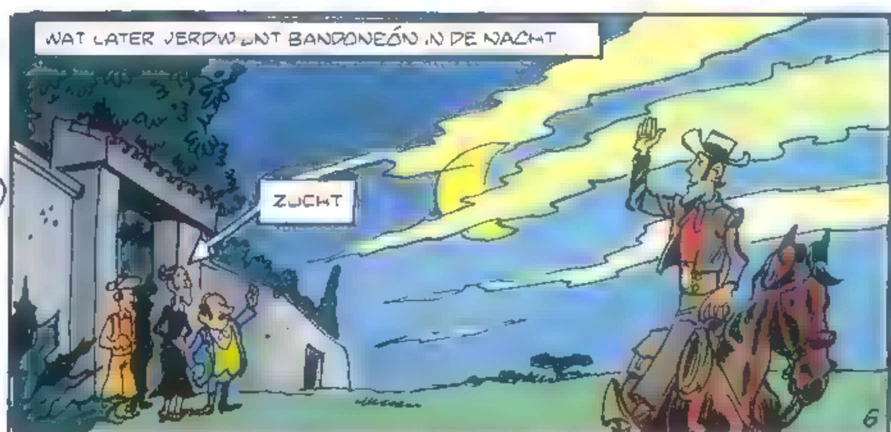

WORDT VERVOLGD

ELTON JOHN

tekst: Jan de Rooij
foto's: Claude Vanheye

Elton John en zijn tekstschrijver Bernie Taupin hebben het in zich om de „Lennon en McCartney van de jaren zeventig" te worden. Hun muziek, waarvan de doorgaans lyrische teksten tegen een decor van uitvoerige instrumentaties en romantische arrangementen gezongen worden, is bij vrijwel alle popliefhebbers in trek. Zowel bij de Corrie en de Rekels-fan als bij de underground-fanaticus. Omdat er internationaal in de popmuziek een verschuiving valt waar te nemen van het volumineuze naar het melodische vlak lijken er voor Elton John hoogtijdagen aan te breken.

Elton John werd op 25 maart 1947 in het Engelse Pinner geboren. Na vier jaar pianoles maakte hij als 12-jarig wonderkind zijn debuut op het Ruislip-Northwood Music Festival. Zijn optreden sloeg in als de welbekende bom en had tot gevolg dat hij een beurs aangeboden kreeg voor de Royal Academy of Music waar hij in totaal vijf jaar studeerde. Op 18-jarige leeftijd deed hij vervolgens zijn intrede in de popwereld door bij de Bluesology, de begeleidingsgroep van Long John Baldry, te gaan spelen. Van het vermoeiende leven van een popmuzikant kreeg hij echter gauw genoeg. Hij schreef op een advertentie waarin de muziekuitgeverij van Liberty Records „a creative writer" vroeg, werd wonder boven wonder aangenomen en had het geluk Bernie Taupin te ontmoeten. Op zijn teksten ging Elton, Engelbert Humperdinck-achtige muziek schrijven. Na anderhalf jaar waren ze beiden kotsmisselijk van deze oh, zo gevoelige wijsjes, konden geen clichés meer bedenken en gingen muziek maken die ze zelf mooi vonden.

De eerste single die het duo uitbracht, Skyline Pigeon getiteld, werd nauwelijks opgemerkt. Ondanks enthousiaste reacties van disc-jockeys als John Peel onderging Empty Sky, de eerste langspeler, hetzelfde lot. Dick James, de beroemde muziekuitgever en de directeur van DJM Records, moedigde het tweetal desalniettemin aan verder te gaan. Werd er voor de eerste elpee nog 400 pond uitgetrokken, voor de tweede kreeg Elton de beschikking over 10.000 Engelse ponden (ƒ 81.700,—). Paul Buckmaster zorgde voor de arrangementen, Gus Dudgeon ging hem produceren, terwijl Tony Burrows en Madeline Bell de achtergrondkoortjes voor hun rekening namen. En ja hoor, de lp werd vier maanden na het uitbrengen in Amerika met goud beloond. Iedereen wilde opeens nummers van Elton opnemen.

Enkele voorbeelden: Border Song (Aretha Franklin), Country Comfort (Rod Stewart), Your Song (Three Dog Night en Cilla Black) en Song of your Father (Spooky Tooth).

Elton John: „Het is helemaal te gek, het valt niet meer bij te benen. Als we zouden willen, kunnen we de hele dag wel songs schrijven. Zowel The Band als Leon Russell hebben ons om nummers gevraagd voor hun nieuwe elpees. We zijn daar kapot van."

Tussen zijn vertrek bij Long John Baldry en mei 1970 trad Elton slechts vijf keer op. In oktober van het vorige jaar moest hij dan ook wel voor z'n goede fatsoen negen weken op toernee door de States samen met bassist Dee Murray en drummer Nigel Olsson. Na een optreden in de Fillmore East in New York vertelde Elton aan Bernie dat er in de controlekamer iemand op hem wachtte.

Het was Bob Dylan. Bernie Taupin: „Ik schrok me een ongeluk en wist aanvankelijk niet wat ik moest zeggen. Maar hij stelde me meteen op mijn gemak, gaf me zijn telefoonnummer en nodigde ons uit voor een etentje bij hem thuis. De volgende dag stond er in alle kranten: Dylan digs Elton (Dylan is stuk van Elton). Een groter compliment kunnen we ons beiden niet voorstellen."

Tijdens het Midem Festival in Cannes deed Elton minder prettige ervaringen op. Elke gecontracteerde artiest diende op dit muziekfeest exact veertien minuten te spelen. Eric Burdon die voor Elton optrad weigerde echter na die veertien minuten plaats voor hem te maken. Na precies één uur en tien minuten was het de beurt aan een inmiddels over zijn toeren geraakte Elton John. In plaats van de melodieuze nummers die het publiek verwachtte, ging hij op de meer spontane Jerry Lee Lewis-toer. Het publiek pikte dat niet en applaudisseerde dan ook nauwelijks. De bebrilde zanger nam dat op zijn beurt niet, stormde woedend naar de microfoon en voegde de aanwezigen toe dat de organisatoren van het festival een stelletje idioten waren. En daar konden ze het dan mee doen.

Intussen heeft Elton, wiens mekkerende stemgeluid wat aan dat van José Feliciano doet denken, weer twee elpees volgezongen.

17-11-70, een live-album opgenomen in de A&R studio's in New York waarop naast werk van eigen hand ook nummers van de Beatles en de Stones, en Friends, muziek bij de gelijknamige film. Hou hem maar in de gaten, die Elton John.

TOENGA

DOOR
E. AIDANS

VERTALING:
KAREL KERSTEN

LATER, IN EEN DIEPE GROT...

EINDELIJK KOMT DE VREEMDELING WEER TOT BEWUSTZIJN!

NU KAN MO-WOEL OPNIEUW TONEN OVER WELKE ONGEKENDE KRACHTEN HIJ BESCHIKT! HIJ ZAL DE GMOER TOT ZIJN SLAAF MAKEN! HIJ ZAL HEM ZIJN WIL OPLEGGEN ZODAT DE GMOER PRECIES DOET WAT MO-WOEL HEM OPDRAAGT!

DEZE MAN IS EEN TOVENAAR. ZO'N VREEMDE OGEN HEEFT TOENGA NOOIT GEZIEN!

29A

NU WEET TOENGA OOK WAAROM OHAMA HEM EN NOEN NIET HERKENDE. MO-WOEL HEEFT ZIJN BOZE MACHT OP HAAR OVERGEDRAGEN!

DE GMOER DRINKT NU DEZE DRANK! DAN IS OOK HIJ AAN DE MACHTEN VAN MO-WOEL OVERGELEVERD!

TOENGA ZAL DE DRANK NIET DRINKEN!

DE TROTSE KRIJGER VERGEET DAT MO-WOEL HEM KAN DWINGEN DE DRANK OP TE DRINKEN. KIJK NAAR MO-WOEL EN DOE WAT HIJ BEVEELT!

NOOIT

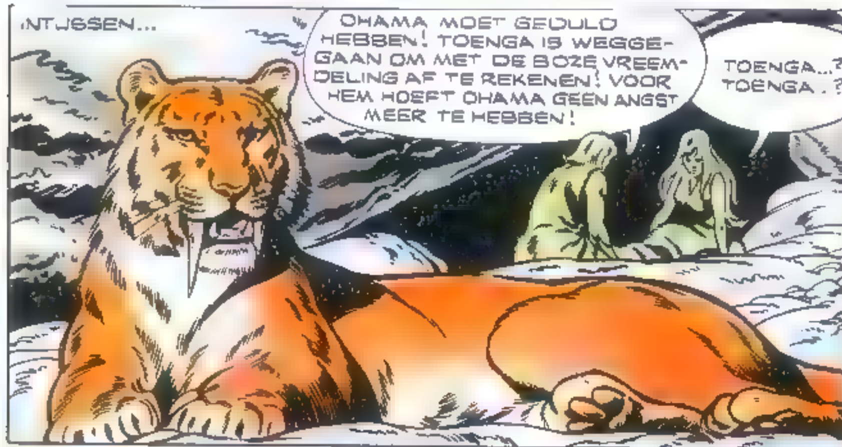
DE GMOER ZAL DRINKEN! MO-WOEL WIL HET! DE GMOER HEEFT GEEN VERWEER TEGEN DE DWINGENDE KRACHTEN VAN MO-WOEL!

TOENGA GERAAKT ONDER DE HYPNOTISCHE INVLOED VAN MO-WOEL... ZIJN VERZET BREEKT, WEERLOOS DRINKT HIJ UIT DE NAP..

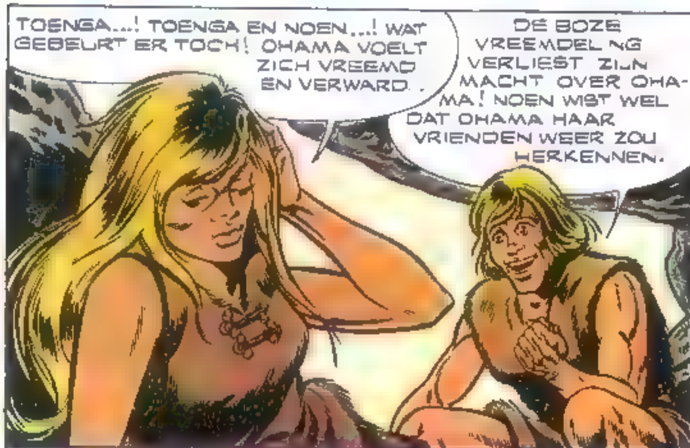
DRINK! DAT IS DE WENS VAN MO-WOEL!

meester der mammoets

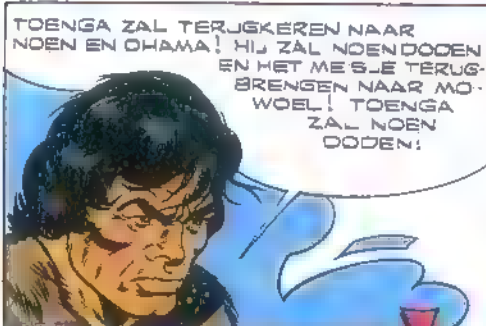
Toenga is erop uitgetrokken om af te rekenen met de geheimzinnige Vreemdeling, maar hij loopt in de val en wordt gevangengenomen.

GEDWONGEN DOOR DE MACHT VAN MO-WOEL GAAT DE GMOER OP PAD OM ZIJN BESTE VRIEND TE DODEN EN HET MEISJE OHAMA OPNIEUW AAN MO-WOEL UIT TE LEVEREN...

HIJ WORDT GEVOLGD DOOR DE MAN DIE DIT AFSCHUWELIJKE PLAN IN ZIJN VERDORVEN GEEST HEEFT UITGEBROED

WORDT VERVOLGD

puzzelen met AMBROSIUS

DOOR JAN MEULENDIJKS

iξ eeξ ouφe αuααie✱iζΣ

♭aa⚵⚲aξ aαψ⚵oζiuζ φe ψe⚵♁Ψ♌aaΣζ ♭iζΣ

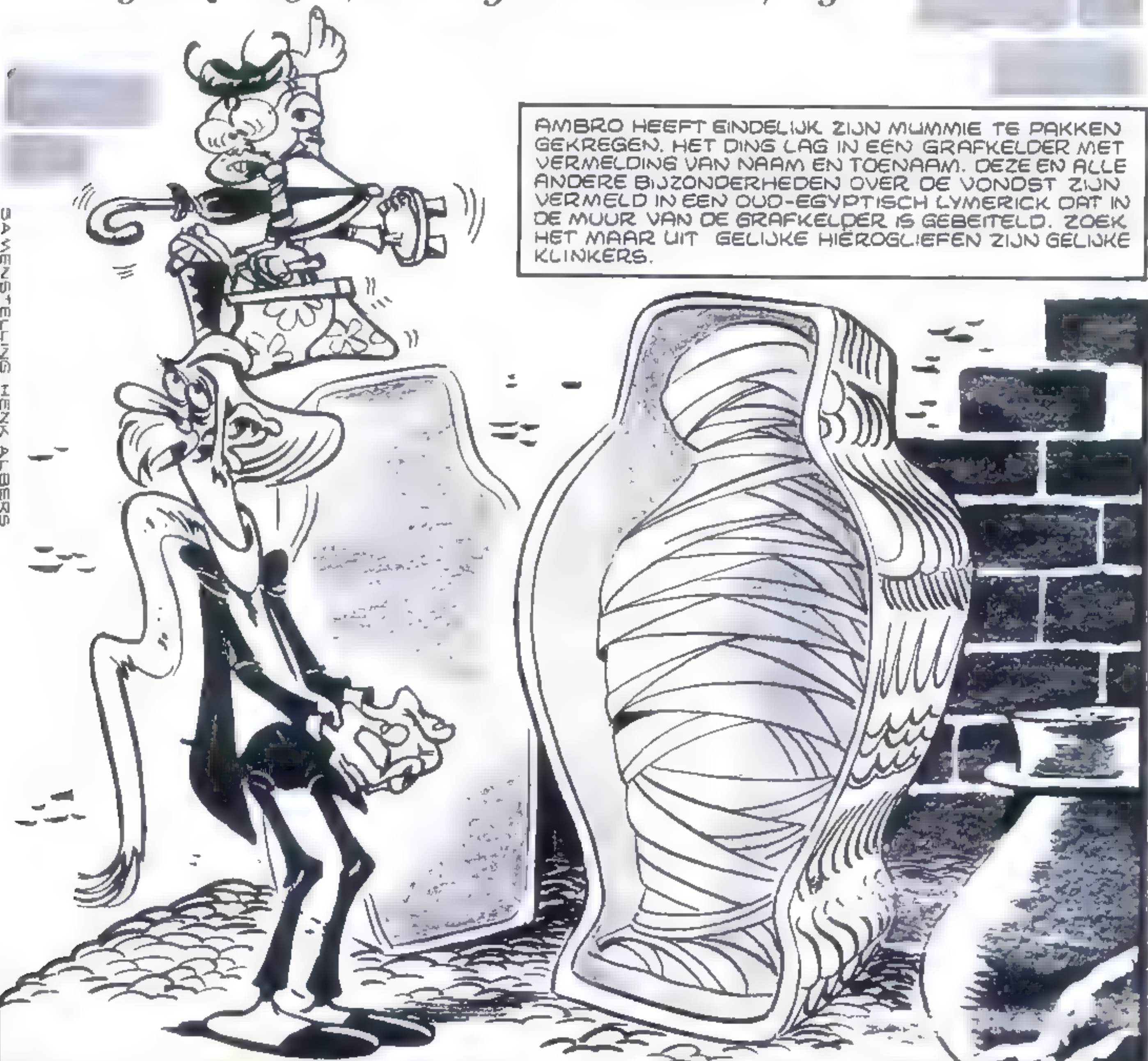
♌a♁ ⚵aαζeζ πeiξ

iξ eeξ ♁ouφeξ ζ♁π⚵ijξ

♁eζΣo⚵⚲eξ ψij eeξ ΔaαiΛieΣ♭iζΣ

SAMENSTELLING HENK ALBERS

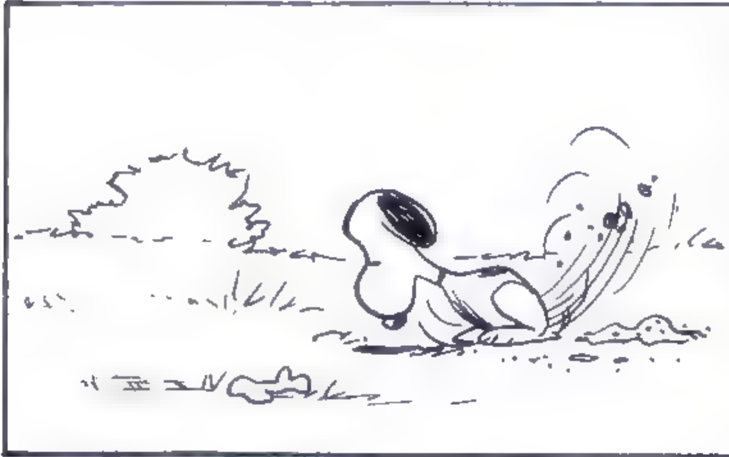
AMBRO HEEFT EINDELIJK ZIJN MUMMIE TE PAKKEN GEKREGEN. HET DING LAG IN EEN GRAFKELDER MET VERMELDING VAN NAAM EN TOENAAM. DEZE EN ALLE ANDERE BIJZONDERHEDEN OVER DE VONDST ZIJN VERMELD IN EEN OUD-EGYPTISCH LYMERICK DAT IN DE MUUR VAN DE GRAFKELDER IS GEBEITELD. ZOEK HET MAAR UIT GELIJKE HIËROGLIEFEN ZIJN GELIJKE KLINKERS.

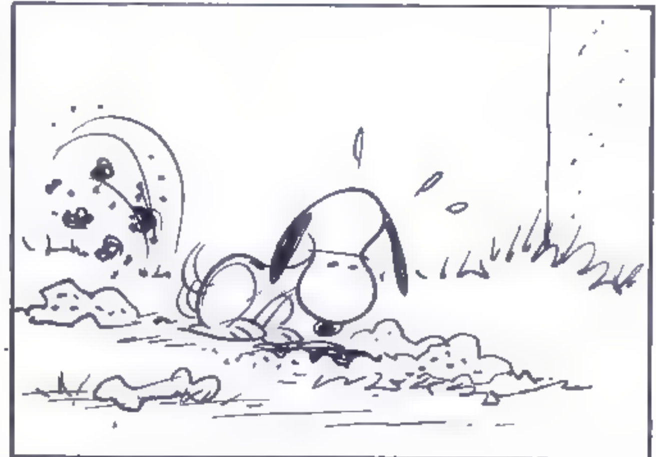

OPLOSS NGEN VOLGENDE WEEK IN PEP OP PAG NA3

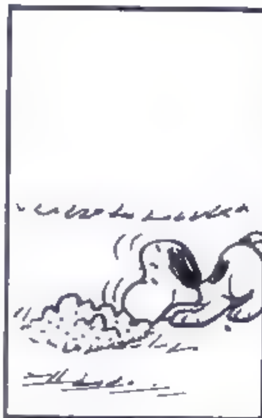
PEANUTS

DOOR SCHULZ

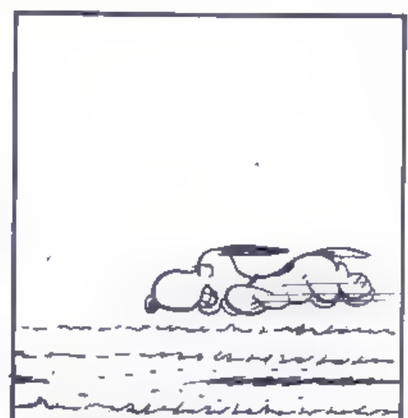

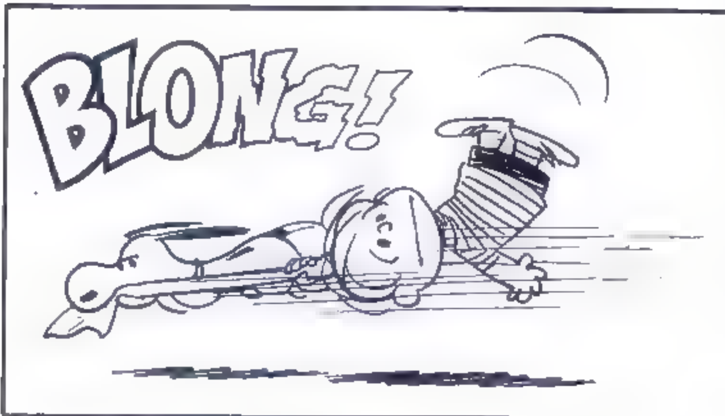

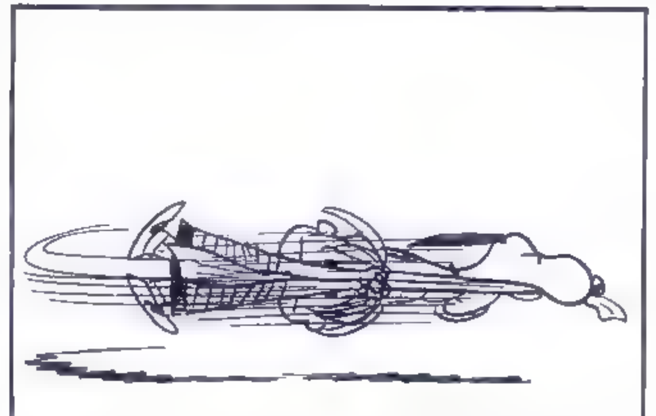

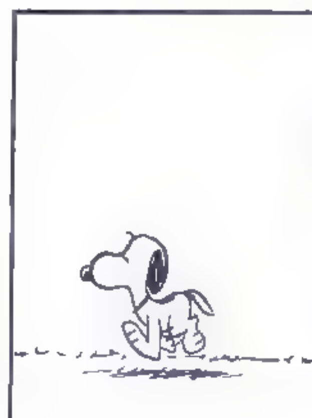

pep *plaat*

WILDE HONDEN

De sterk vertakte stamboom van het honderas begint bij de reeds lang uitgestorven Miacis. Afstammelingen hiervan zijn alle honden die door de mensen als huisdier gehouden worden, maar ook de beren, de hondachtigen en de hyena. Van de twee laatstgenoemde, die wij samen de wilde honden noemen, brengen wij de bekendste vertegenwoordigers

1 De rode Amerikaanse vos is een variatie van de gewone rode vos, die verspreid over het hele noordelijk halfrond voorkomt. 2. De grotjakhals met zijn eigenaardige gebit is een Zuidamerikaanse hondachtige waar veel jacht op wordt gemaakt. Deze soort is dan ook aan het uitsterven. 3. De cuon oftewel rode hond van India valt makkelijk te herkennen aan zijn ongewoon dikke, lange staart. 4. In grote troepen trekt de Agiag rond in bepaalde streken van India, Malakka, Java, Sumatra en Borneo. 5. De

pijlenelle Ruige Wolf lijkt op een vos op hoge poten. Deze hondachtige komt nu alleen nog maar in het Amazone-gebied, Argentinië en Paraguay voor. 6. De proteles, ook wel aardwolf of Zuidafrikaanse hyena genoemd, heeft zijn woongebied rond de Kalahari-woestijn en ten noorden daarvan. Zijn dreigend aandoende, lange nekharen staan altijd rechtop. 7. De dingo is de enige hondachtige die tam was en weer wild geworden is. Hij kwam met immigranten mee naar Australië en verwilderde. Nu is het de enige hondachtige op het Australisch continent. 8. De wolf leeft in dichte bergbossen en in open terreinen met voldoende dekking en ontwijkt de mensen zoveel mogelijk. Men onderscheidt tal van soorten die in Europa, Noord-Amerika en in Noord- en Midden-Azië voorkomen. 9. Ook de grootste antilope of soms zelfs een leeuw kan het slachtoffer worden van de in troepen jagende lycaon, of geverfde wolf. Het is de grootste en zwaarste van de in zuidelijk Afrika levende hondachtigen. 10. Tot voor kort dacht men dat de gevlekte hyena's laffe lijkeneters waren, maar het is bewezen dat ze in behoorlijke troepen jagen. 11. De sjabrakjakhals uit Oost- en Zuid-Afrika. 12. In menig Indianenverhaal heeft de coyote of prairiehond zijn nachtelijk gehuil laten horen. 13. Ook de grijze vos hoort in Noord-Amerika thuis. Het is een geliefd dier bij modebewuste vrouwen en staat daarom waarschijnlijk op uitsterven. 14. De fennek is het fanatieke, slimme vosje van de Sahara.

Engelbert

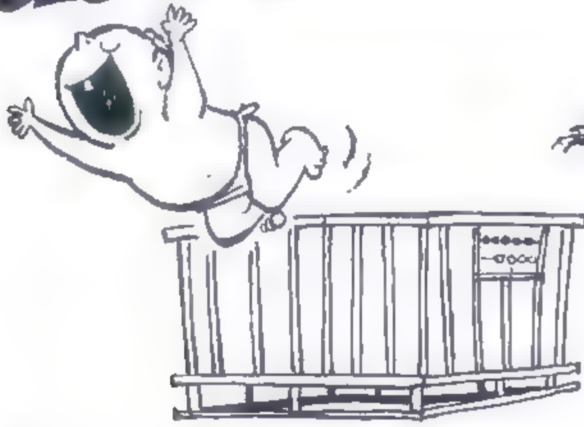

ENGELBERT! NEE!

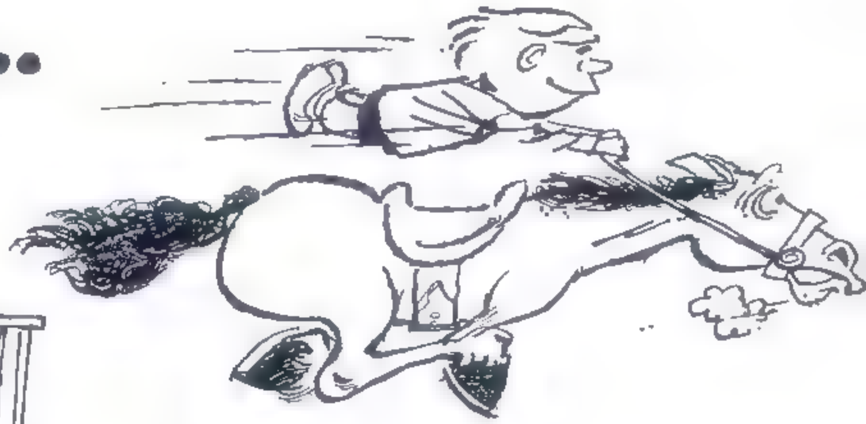
WL

door Willy Lohmann

de Held ...

SPRONG JE ALS BABY **ZO** UIT DE BOX?..

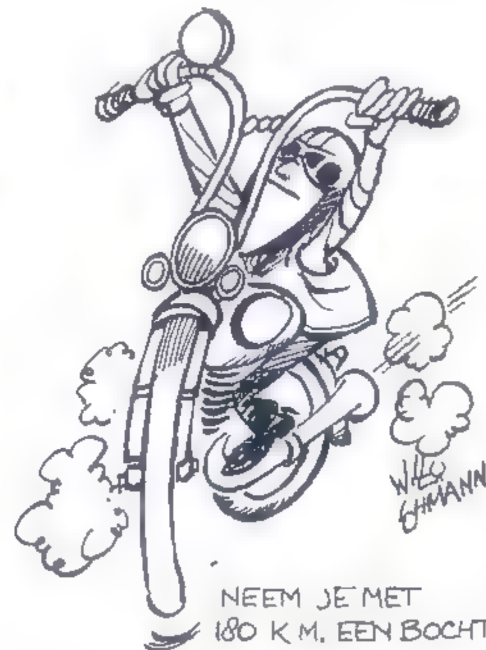
REED JE OP DEZE WIJZE TOEN JE ACHT WAS OP EEN VURIGE HENGST?..

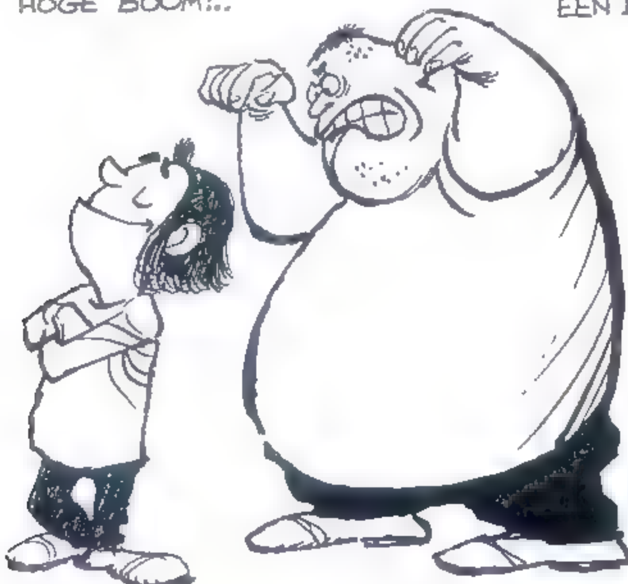
HAALDE JE WEL EENS EEN KAT UIT EEN ONWAARSCHIJNLIJK HOGE BOOM?..

OF EEN KANARIE UIT EEN BRANDEND HUIS?..

NEEM JE MET 180 K.M. EEN BOCHT?..

EN KEER JE JE RUG NAAR JE ERGSTE VIJAND?...

DAN ROEPT MEN JE MISSCHIEN NOG WEL EENS TOT HELD UIT...

OF MEN VERKLAART JE VOOR *GOED GEK!*

De Indiaanse opperhoofden en hun oorlogen: SATANTA

GEEN GEVANGENISMUREN VOOR EEN KIOWA

deel 8

Illustratie en adviezen: Hans G. Kresse

door Quint

De gevangene luisterde naar het marcheren van de soldaten op de binnenplaats. „Cipier!" hoorde hij de sergeant roepen. De dikke, onverschillige cipier kwam aansloffen. „Sergeant?"

„Nog last gehad van Satanta?"

„Die heeft vannacht geen bek open gedaan, sergeant."

„Mooi. Als hij weer begint, sla je hem maar op zijn gezicht."

„Dat zal ik doen, sergeant."

„Dat kunnen we niet toestaan, dat die barbaren de nachtrust verstoren met hun gejammer."

„Nee, sergeant. Iedereen begint trouwens mee te doen als hij eenmaal begonnen is."

„Nou, je zorgt maar dat het rustig blijft."

„Zeker, sergeant."

Het marcheren begon weer en vervaagde. Satanta keek op de soldaten neer door het hoge tralievenster, zag ze de wacht aflossen en daarna weer door de poort verdwijnen. Zelfs in zijn lompe gevangeniskleren zag hij er voornaam uit, lang en knap als hij was. Zijn eigenlijke naam luidde Set-t'ain-te, Witte Beer, maar door zijn vijanden werd die naam verbasterd tot Satanta. En wie Satanta zei, dacht aan de leider van de Kiowas, die zo moedig kon spreken en nóg moediger vechten. Nu de Kiowas weer opstandig dreigden te worden, hadden de Amerikanen voor alle zekerheid hun leider gearresteerd en opgesloten in een gevangenis, ver van zijn eigen gebied, in Texas. Zo voorkwamen ze dat Satanta door zijn eigen volk bevrijd zou kunnen worden en nu hielden ze hem vast als gijzelaar. Zodra de Kiowas een opstand begonnen, zou dat de dood van hun geliefde leider betekenen.

Te lang waren de Kiowas, samen met hun bondgenoten de Comanches, de schrik van de blanke nederzettingen geweest. Van alle prairiestammen waren zij de vechtlustigste en waarschijnlijk hadden ze naar verhouding meer blanken gedood dan enig ander Indiaans volk. Het was de Amerikanen tenslotte gelukt een verdrag met hen te sluiten, maar er was weinig voor nodig om de Kiowas weer op het oorlogspad te voeren. Daarom zagen de Amerikanen in Satanta een kostbare gijzelaar, wiens leven ook voor hen belangrijk was.

De man die zijn hele leven de vrije, eindeloze prairies gewend was, van de Mississippi tot het Rotsgebergte, zag nog slechts morsige, grijze gevangenismuren. Het ongebonden leven van de jager had plaats moeten maken voor dat van een gevangene. Urenlang stond hij uit te zien door het tralievenster, denkend aan zijn vroegere vrijheid, met een verlangen zo groot. .

Soms werd zijn treurigheid hem te machtig en hief hij de klaagzangen van zijn volk aan. Maar zodra zijn zware stem zich verhief, groeide de onrust onder de andere gevangenen. Het was de roep naar de verloren vrijheid, de klacht van de geketende, die opkeek naar de sterrenhemel en machteloos de spijlen van het tralieraam omklemde. Wie die zang hoorde, voelde zó hevig zijn gevangenschap dat hij in verzet kwam, hoe hopeloos zijn kans ook was. Daarom moest de zanger tot zwijgen gebracht worden. Niet voor niets kwam de sergeant speciaal controleren of Satanta zich stil hield. . .

Satanta zag de cipier vanaf de binnenplaats opkijken naar zijn venster. De dikke man dacht alleen aan zijn eigen gemak en zou iedere gevangene afranselen om geen moeilijkheden met de sergeant te krijgen. Voor de rest was hij niet kwaadaardig, evenmin vriendelijk, maar onverschillig. Een suffe man met een dikke buik en waterige oogjes. Een miserabele tegenstander, rammelend met zijn sleutelbos en zuchtend bij iedere stap. Geen enkele Kiowa zou zijn scalp wensen te bezitten, bang dat hij door zijn vrienden zou worden uitgelachen. Satanta vroeg zich af óf de cipier hem werkelijk zou slaan? Wist de man niet dat alleen zijn ellendige zwakheid hem redde van een snelle en zekere dood? Zolang hij zuchtend het eten aanreikte, was hij veilig. Maar als hij, al was het met bescherming van tien soldaten, zou binnenkomen om hem te mishandelen, was zijn doodvonnis getekend. Wist de man dat niet? De sergeant, die zou een redelijke tegenstander zijn. Maar de sergeant bemoeide zich nooit persoonlijk met de gevangenen. Dat liet hij aan de cipier over. Nee, Satanta was het niet gegund te sterven in een gevecht, zoals zijn vriend Setangya, een ander stamhoofd van de Kiowas, die zich bij zijn arrestatie onmiddellijk verzette en werd neergeschoten. Toen kon Satanta niet weten wat de Amerikanen met hem voorhadden, anders had hij graag het voorbeeld van zijn dappere vriend gevolgd. Nee, hij dacht toen dat hij weldra weer vrij zou worden gelaten, zoals de vorige keer dat hij gevangen werd gezet. Maar toen hadden de Amerikanen nog geen idee dat hij zó geliefd bij zijn volk was. Pas sinds kort begreep Satanta dat hij nooit meer naar zijn volk zou mogen terugkeren. Een medelijdende opmerking hier en daar opgevangen tijdens het luchten op de binnenplaats, een kort en bitter gesprek met de gevangenisdokter, een moment van genadeloze helderheid in de nacht, dat alles samen had hem tenslotte doen inzien hoe hopeloos zijn positie was. Geen wonder dat hij de klaagzangen van zijn volk aanhief. . .

Het was nazomer, de hitte in de gevangenis was ondraaglijk. Satanta zag de wolken boven de gevangenismuren voorbijdrijven, traag voortgestuwd door de wind. Starend naar die wolken, verloor hij zich in mooie herinneringen. Hij dacht terug aan voorbije zomers. Oh, die zomermaanden, die tijd van vrolijkheid als families elkaar weer begroetten na de strenge winter. . . Een tijd van ruilhandel, hofmakerij, sport, zang en dans.

Er was altijd aanleiding tot een feest. Ze waren de rijkste Indianen van Amerika, want in tegenstelling met de dwaze blanke man berekenden ze hun rijkdom niet in geld, maar in voedsel en dat was er genoeg. Het vlees van de bizon, die in enorme kuddes over de prairies zwierf, kon in de zon gedroogd en maanden bewaard worden. De inwendige organen waren rijk aan vitaminen. Mèt wat knollen en wilde wortelen om het dieet veelzijdiger te maken, wat wilde bessen en honing, had je verder niets nodig. Je was rijk. En de bizon leek onuitroeibaar. Ieder jaar verduisterden ze de prairies zover het oog reikte en het kostte de enorme kudde drie dagen om de Missouri over te zwemmen!

Oh, hij herinnerde zich de zomers van zijn jeugd, de lange, lange zomers dat hij te paard met zijn vrienden rondzwierf, gewapend met lansen die ze gemaakt hadden van afgedankte Spaanse sabels. Hoe ze gevochten hadden met de Comanches, die later bondgenoten werden tegen de opdringende blanken. En hoe weinig organisatie de stam ook kende, zodra de terugkomst van de bizon bekend werd, waren ze allemaal één. Als het gras weer groen werd en de zwervende kuddes weer opdaagden, kwamen de Kiowa-families samen, plaatsten de tepees in een wijde kring, en vergaderden om de mannen aan te wijzen die deze keer de jacht mochten openen.

Satanta, Witte Beer, leider van de Kiowas, staarde uit over de morsige binnenplaats van de militaire gevangenis waar de wacht heen en weer liep, zwetend in de hete oktoberzon en dacht terug aan de zomer dat hij voor het eerst de pijp mocht roken met de volwassen mannen en hoe hij daarna roffelend op een kleine trommel van bizonhuid rond het kamp had gehold, schreeuwend, uitzinnig van vreugde omdat hij was aangewezen als één van de jagers. Zijn ogen zagen de grijze gevangenismuren niet meer, maar de gezichten van zijn vrienden, vol afgunst en trots op zijn uitverkiezing.

Oh, die herinneringen. . . Altijd had hij op de uitgestrekte prairie geleefd, vrij om te gaan en te staan waar hij wilde, een vrije jager. Hij was de aanvoerder van een volk dat bekend stond om de lange afstanden die het kon afleggen. Eens was hij met een groepje krijgers afgereisd vanuit Oklahoma, westwaarts tot voorbij Santa Fé om in Mexico de zeldzame scalpen van Navaho's te bemachtigen. Welk ander prairievolk had ooit apen en papegaaien gezien? Zo ver zuidelijk waren *zij*, de Kiowas, op hun veldtocht doorgedrongen!

Jagen en vechten, dat was de taak van de Kiowa-man. Hij was nog maar een kind toen van hem verwacht werd dat hij prairiehazen zou jagen, en als jongen moesten het bizons zijn. Zijn eerste haas was voor zijn trotse vader aanleiding om een groot feest te geven. Later, als jongeman, trok hij mee op oorlogspad tegen Sauks en Osagen en nog later waren het de blanken tegen wie hij mocht vechten. Er was altijd avontuur en strijd geweest in zijn onstuimige bestaan. Zó behoorde een Kiowa-man te leven, als een jager en vechter, in vrijheid. . .

Vrijheid! Wat deed hij dan hier? Ingesloten binnen grijze gevangenismuren! Wat was er verkeerd gegaan? O, hij wist wel wát. Het was de onwetendheid van de kortzichtige blanken. Die idioten, die geld boven vlees verkozen en gevangenschap boven dood. Die huizen bouwden waarmee je niet kon zwerven en zich omringden door hoge muren, zodat ze de verre horizon niet konden zien. . .

Het is verkeerd te leven tot men oud is!

Beter is het jong te sterven!

Dapper te sneuvelen in de strijd!

Dat was de zang van de jonge krijger die uittrok om scalpen te bemachtigen, vol vertrouwen in zijn eigen kracht en behendigheid en in de machtige medicijn die zijn vader hem geschonken had. Dat was de trotse, overmoedige, uitdagende zang die hij, Satanta, zo vaak vanaf de rug van zijn paard gezongen had, aanstormend over de grasvlakte. . .

Het beeld van de eindeloos glooiende prairie vervaagde en weer keek Satanta uit op de gevangenismuren. Weer zag hij de lange reeks van uitzichtloze, monotone dagen voor zich, die zich zouden aaneenrijgen tot maanden, jaren, tot een triest zinloos leven, wegkwijnend in de gevangenis.

Satanta, Witte Beer, leider van de Kiowas, gijzelaar van de Amerikanen in de militaire gevangenis in Texas, zag het herfst worden en voelde de oude roep van de prairies. Het was tijd voor de bizonjacht. . Hij kon en mocht niet gaan en werd ziek. Een melancholie die hem ervan weerhield te eten of te drinken, kreeg zo'n vat op hem dat hij weldra ernstig verzwakte. De gevangenisarts werd gewaarschuwd, die het stamhoofd naar de ziekenzaal liet brengen. Daar waren ramen zonder tralies, want de zaal lag zo hoog dat niemand zou kunnen ontsnappen.

Satanta ontsnapte.

Hij wierp zich door het raam naar buiten en viel op de binnenplaats te pletter.

EEF MULDERS

Toen Eefje Mulders nog bij FC Den Bosch speelde, was hij de onbetwiste vedette: in voetbalkunde en populariteit stak hij ver boven zijn teamgenoten uit. Geen wonder dat verscheidene grote clubs (PSV, Anderlecht, FC Twente, ADO, St. Truiden) te kennen gaven hem graag in hun gelederen op te nemen. Het werd PSV „omdat de voorwaarden in Eindhoven het gunstigste voor me waren en omdat PSV een uitstekend geleide club is, met een prettige professionele aanpak." Overigens was Mulders niet meer dan een niet al te dure aankoop in het raam van „de volwaardige wisselspelers". Linder beloofde hem geen vaste plaats in zijn eerste elftal, maar wel de kans zich waar te maken. Met andere woorden, Eefje moest een stap terug doen: van gevierd idool bij FC Den Bosch werd hij invaller bij de miljoenenploeg van Philips. Zijn contract gold voor precies een seizoen, waarin hij zijn onmiskenbare talenten op het niveau van een sterke eredivisieploeg moest ontplooien en zijn kans om zich waar te maken moest grijpen. Dat seizoen is verstreken en wat zelfs zijn grootste bewonderaar, laat staan Eef zelf nooit heeft durven dromen is werkelijkheid geworden: niet alleen heeft hij een gebeitelde plaats in de PSV-aanval veroverd, hij is bovendien een van de meest bejubelde spelers van Linders sterrenformatie geworden. Hij steekt zelfs de onverbiddelijke sterren Van der Kuylen en Schmidt-Hansen in populariteit naar de kroon. Het gemak waarmee Mulders zich naar de top speelde, is het beste bewijs voor zijn grote klasse. Het betekent ook dat hij een „dure" is geworden voor de club die hem wil kopen of voor PSV als ze hem willen houden. Het geld dat Mulders waard is, kan hij bijzonder goed gebruiken, want juist deze week, vrijdag 25 juni, gaat hij trouwen met Kitty van Leeuwen, dochter van een Bossche hotelhouder. Eef en Kitty hebben nog geen huis, immers „het ligt er maar aan voor welke club ik het volgende seizoen speel." Als het PSV blijft, wil ik wel een meerjarig contract, juist in verband met een woning. Maar ik heb geen enkele emotionele binding met PSV. Dit jaar heb ik aangegrepen om mijn waarde als speler op te voeren. Daarin ben ik voor honderd procent geslaagd, dank zij Linder en de andere PSV-ers. Ik ben klaar om naar iedere club over te stappen die aan mijn financiële eisen tegemoet komt. Het maakt me niet uit of dat PSV is, of Feijenoord of voor mijn part een Spaanse of Belgische ploeg.

„Eef Mulders is zich duidelijk bewust van zijn waarde. Dit ene seizoen in Eindhoven heeft hem niet alleen als voetballer, maar ook als zakenman gerijpt. „Vroeger kon geld me niet schelen. Ik dacht helemaal niet aan mijn toekomst, na de MULO studeerde ik niet, eigenlijk werkte ik niet eens. Bij FC Den Bosch hing ik zo'n beetje de full prof uit, ik had geen baan, scharrelde maar wat in het hotel van mijn

Nu al een vedette

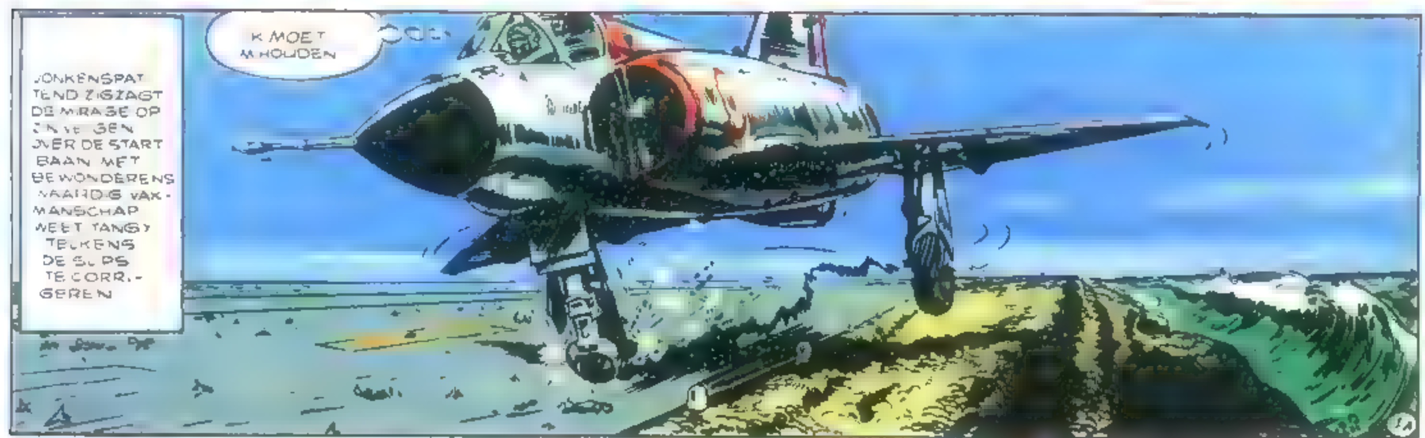
schoonvader. Het was me genoeg dat ik kon voetballen, dat was het allerbelangrijkste voor me. Pas toen ik Kitty leerde kennen, toen we aan trouwen gingen denken, begon ook de toekomst iets voor me te betekenen. Wat mijzelf betreft, zou ik aan mijn sportieve eerzucht voldoende hebben zo goed mogelijk te voetballen, maar nu betekenen onze plannen een extra stimulans om keihard te trainen en er in iedere wedstrijd voor honderd procent tegenaan te gaan. Ik ben nu pas een echte profspeler geworden: eerst komen de centen, op de tweede plaats pas de sentimenten."

Hoe volwassen de 21-jarige Eef is geworden, hoe serieus hij de zaken aanpakt, blijkt onder meer uit het feit dat hij zich verzekerd heeft tegen onverhoopte blijvende voetbalongeschiktheid. „Het is duur, maar als je even nadenkt, moet je het wel doen. Eén trap van 'n verdediger, per ongeluk of met opzet, kan me voorgoed uitschakelen. Tot nu toe moet ik het afkloppen, ik ben niet vaak geblesseerd, maar van de andere kant ben ik voor niemand bang, ik ga voor geen mens opzij. Natuurlijk kan mij hetzelfde overkomen als Lambert Maassen of Willie Dullens. Voetbal blijft een riskant beroep, juist daarom is naar mijn idee iedere prof het tegenover zijn gezin, zijn vrouw verplicht zich voor de toekomst financieel veilig te stellen."

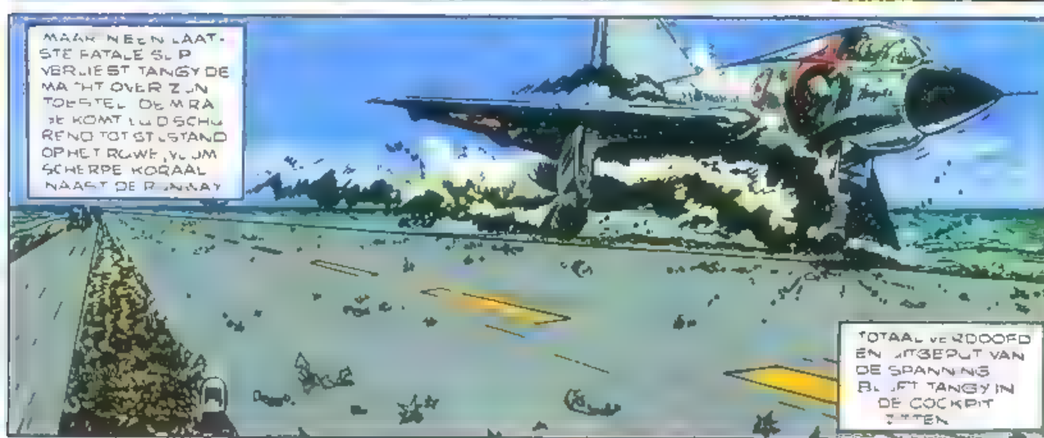
Eef Mulders voldoet aan alle eisen die van een profvoetballer gevraagd worden. Hij is snel, hard, intelligent, eerzuchtig en technisch erg goed. Eef heeft de toekomst.

tekst: Karel Kersten

MICK TANGY

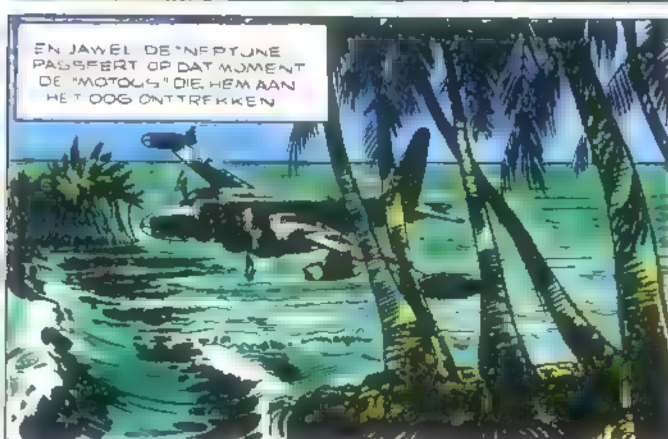
VONKENSPATTEND ZIGZAGT DE MIRAGE OP ZIJN ... GEN OVER DE STARTBAAN MET BEWONDERENSWAARDIG VAKMANSCHAP WEET TANGY TELKENS DE SLIPS TE CORRIGEREN
K MOET M HOUDEN

MAAR N EEN LAATSTE FATALE SLIP VERLIEST TANGY DE MACHT OVER ZIJN TOESTEL DE MIRAGE KOMT LUIDSCHUREND TOT STILSTAND OP HET RUWE, VLIJMSCHERPE KORAAL NAAST DE RUNWAY
TOTAAL VERDOOFD EN UITGEPUT VAN DE SPANNING BLIJFT TANGY IN DE COCKPIT ZITTEN

PFFFF DEZE KEER DACHT K ECHT DAT K HET NIET ZOU OVERLEVEN' MAAR ONDERTUSSEN ZIJN DIE SCHURKEN VERDWENEN !!
TANGY

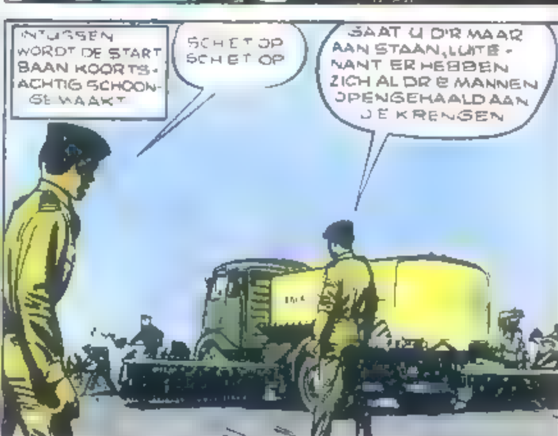
EN JAWEL DE "NEPTUNE PASSEERT OP DAT MOMENT DE "MOTOUS" DIE HEM AAN HET OOG ONTTREKKEN

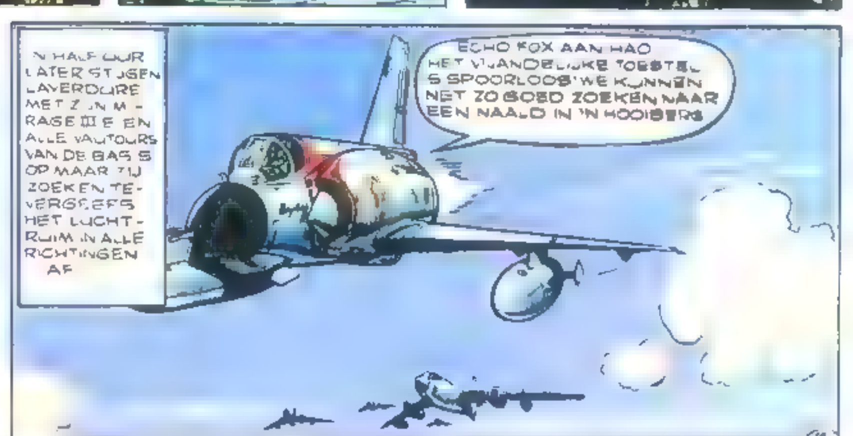
HAHAHA! DE FRANSEN ZULLEN ER EEN AARDIG KARWEITJE AAN HEBBEN OM DIE DRIE TON METAAL VAN DE BAAN AF TE KRIJGEN'

INTUSSEN, IN DE RADARKAMER OP HAO
NIETS HELEMAAL NIETS DE SLIMME DUIVELS
JA, ZE MOETEN VLAK BOVEN HET WATER VLIEGEN VER ONDER HET BEREIK VAN ONZE RADAR

INTUSSEN WORDT DE STARTBAAN KOORTSACHTIG SCHOONGEMAAKT
SCHIET OP SCHIET OP
GAAT U D'R MAAR AAN STAAN, LUITENANT ER HEBBEN ZICH AL DRIE MANNEN OPENGEHAALD AAN DIE KRENGEN

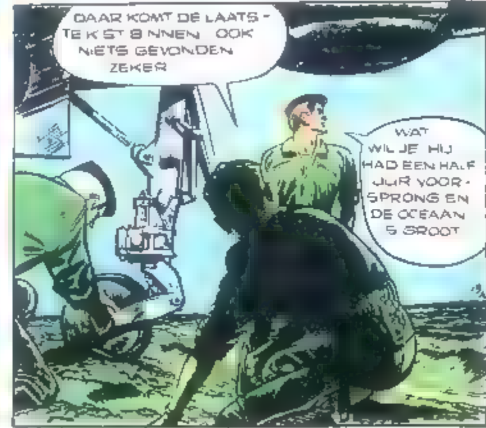
N HALF UUR LATER STIJGEN LAVERDURE MET ZIJN MIRAGE III E EN ALLE VAUTOURS VAN DE BASIS OP MAAR ZIJ ZOEKEN TEVERGEEFS HET LUCHTRUIM IN ALLE RICHTINGEN AF
ECHO FOX AAN HAO HET VIJANDELIJKE TOESTEL IS SPOORLOOS' WE KUNNEN NET ZO GOED ZOEKEN NAAR EEN NAALD IN 'N HOOIBERG

OPERATIE STILLE ZUIDZEE

TEKST: CHARLIER TEKENINGEN: JIJÉ VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

De Franse basis Hao is het doelwit van een geheimzinnig spionagevliegtuig dat de Mirage van Tangy heeft weten uit te schakelen.

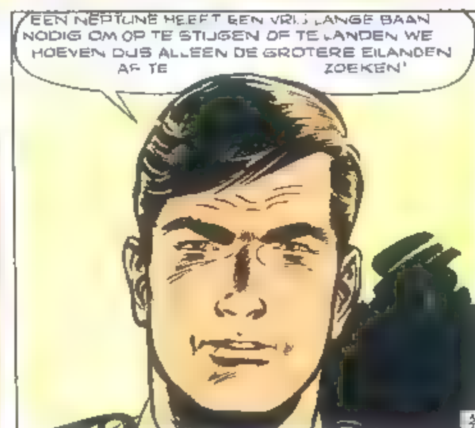

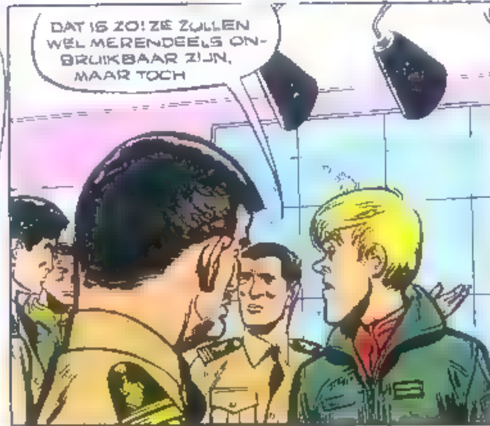

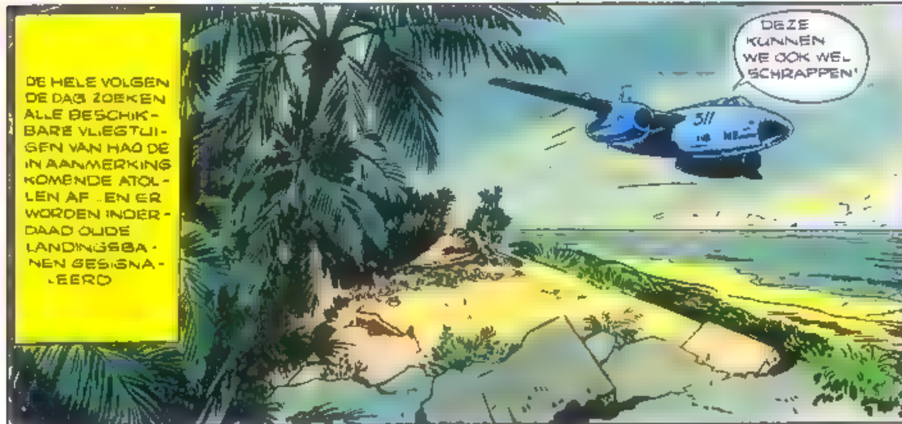

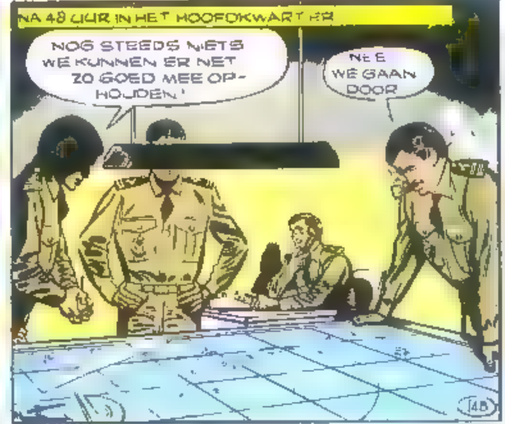
MICK TANGY
OPERATIE STILLE ZUIDZEE

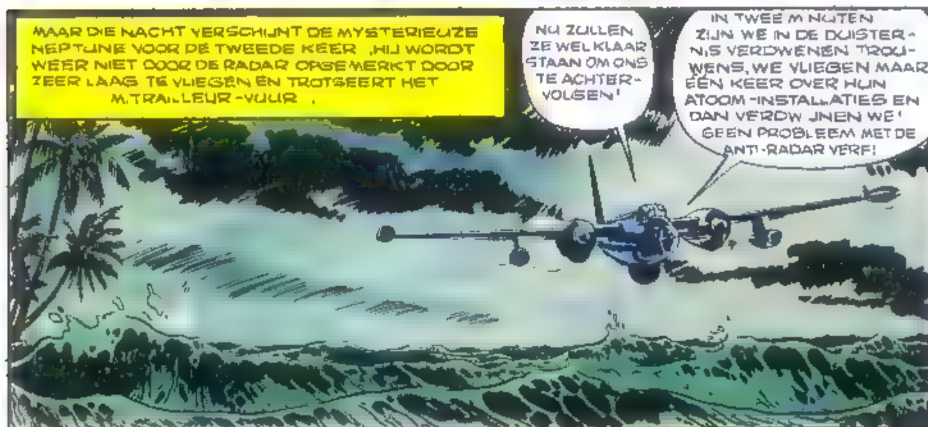

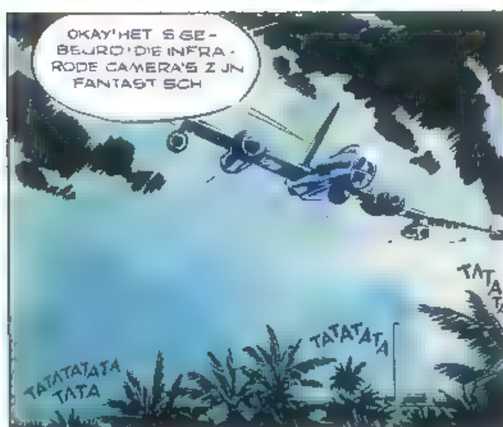

WORDT VERVOLGD

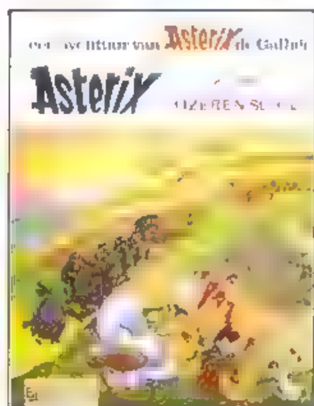

VOOR NOG GEEN 100.000 EVERZWIJNEN PER DAG!

**Nee, een Romeinse overwinning is het laatste dat Obelix accepteert. Welke Galliër denkt daar trouwens anders over?
Zodat Asterix en Obelix hun handen weer vol hebben aan die lastige vechtersbazen in ASTERIX EN HET IJZEREN SCHILD.
Waarin ze te maken krijgen met een druïde, die het recept van de toverdrank vergeten is!
Lees volgende week in het nieuwe Asterix-album hoe dat afloopt.
ASTERIX EN HET IJZEREN SCHILD kun je als Pep-abonnee kopen voor 1,95. Doen!**

Verkrijgbaar bij de GP-wederverkoper en in boek- en tijdschrifthandel.

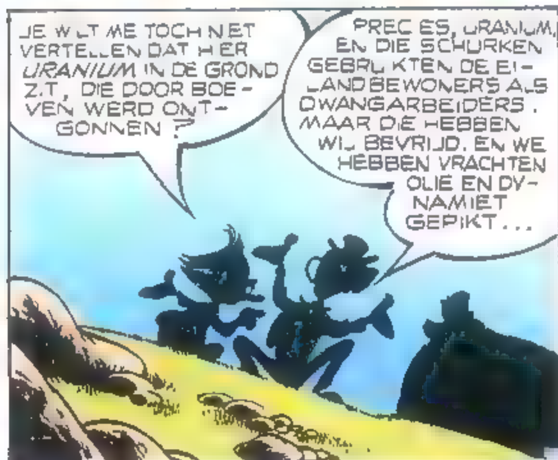
Zie je de wederverkoper niet, bestel dan per briefkaart bij De Geïllustreerde Pers N.V., Postbus 497, Amsterdam. Het boek wordt dan spoedig thuisbezorgd.

PRIJS:
2,45
ABONNEES:
1,95

WELLINGTON WISH

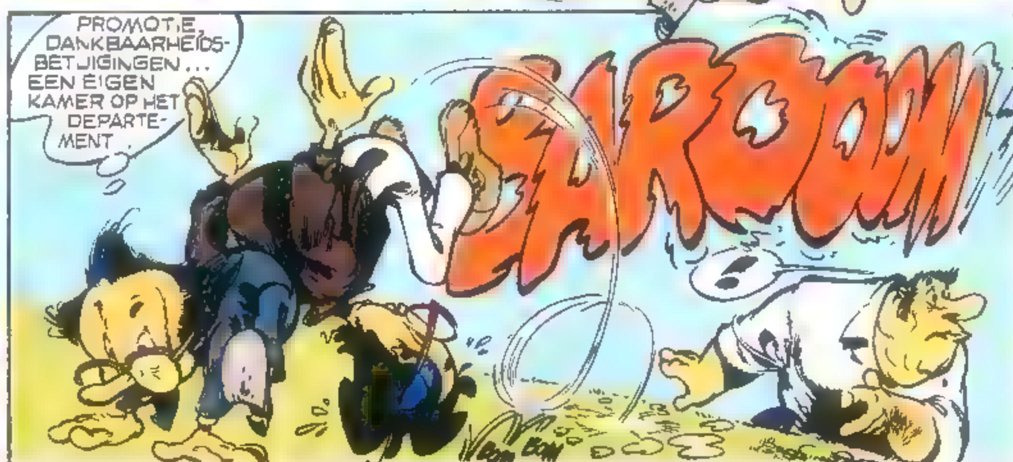
TEKST EN TEKENINGEN: FRED JULSING

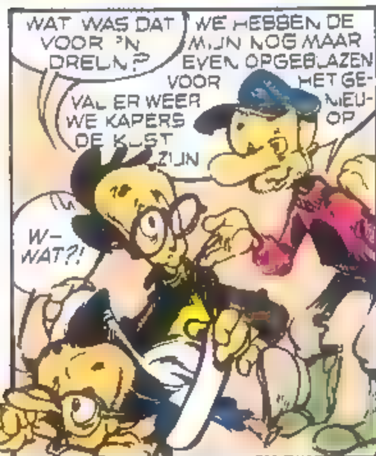

onze man in TRISTAN DA CUNHA

Uncle Louis en zijn trawanten maken zich in grote paniek uit de voeten omdat ze denken dat de vulkaan tot uitbarsting komt..

WEL, DIE VRAAG IS SNEL BEANTWOORD. IN HUN HAAST HEBBEN DE BANDIETEN EEN TAMELIJK GROOT JACHT OP HET STRAND ACHTERGELATEN, DAT MET BEHULP VAN DE DANKBARE EILANDBEWONERS VLUG REISKLAAR IS GEMAAKT...

HÉ OTHELLO, DIT BELOOFT EEN HEEL WAT COMFORTABELER TRIP TE WORDEN DAN ONZE HEEN-REIS...

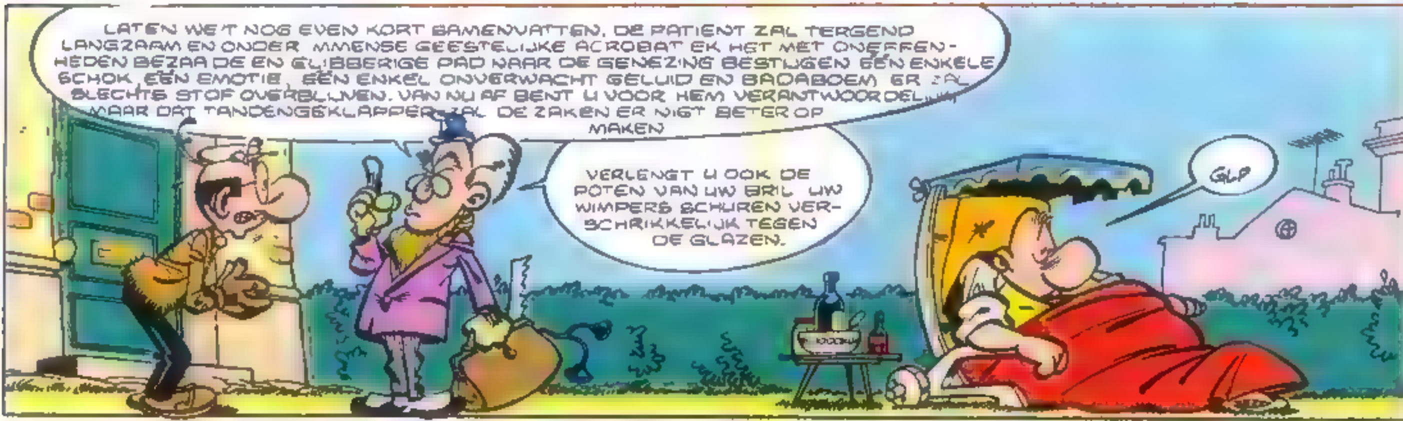
DAT ZOU IK NIET TE HARD ZEGGEN...

SNIF

OLIVIER

LATEN WE'T NOG EVEN KORT SAMENVATTEN. DE PATIENT ZAL TERGEND LANGZAAM EN ONDER IMMENSE GEESTELIJKE ACROBATIEK HET MET ONEFFENHEDEN BEZAAIDE EN GLIBBERIGE PAD NAAR DE GENEZING BESTIJGEN. ÉÉN ENKELE SCHOK, ÉÉN EMOTIE, ÉÉN ENKEL ONVERWACHT GELUID EN BADABOEM, ER ZAL SLECHTS STOF OVERBLIJVEN. VAN NU AF BENT U VOOR HEM VERANTWOORDELIJK. MAAR DAT TANDENGEKLAPPER ZAL DE ZAKEN ER NIET BETER OP MAKEN
VERLENGT U OOK DE POTEN VAN UW BRIL. UW WIMPERS SCHUREN VERSCHRIKKELIJK TEGEN DE GLAZEN.
GLP

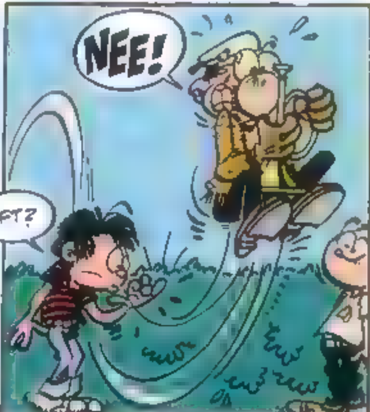

WE HEBBEN NATUURLIJK NIET ALLES IN DE HAND. ALS EEN LICHTE BRIES OPSTEEKT EN HET GRAS DOET RITSELEN, DAN ZAL DAT DE VOLLEDIGE INEENSTORTING BETEKENEN. PLAF
MAAR LATEN WE OPTIMISTISCH BLIJVEN.
KUNT U UW HART NIET LATEN OPHOUDEN MET KLOPPEN ?

IK VRAAG ME AF OF HET LANGS ELKAAR SCHUREN VAN DE WOLKEN NIET HET EINDE VOOR HEM ZAL ZIJN.

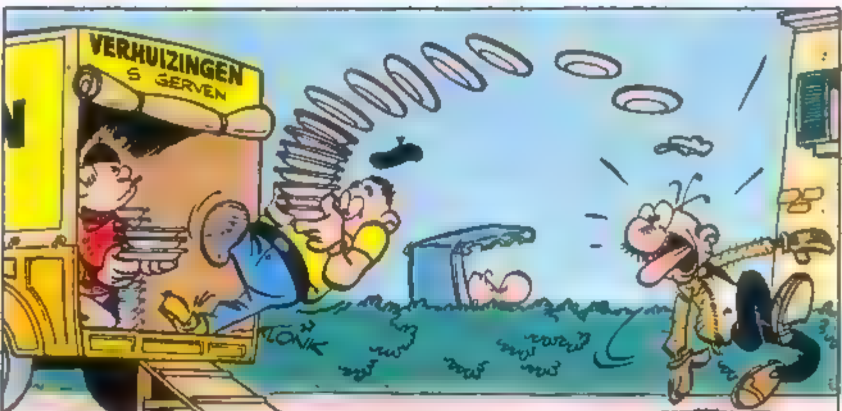

BUURMAN! IK HOOR WAT!
!

TERUG JIJ, KLEINE LAWAAISCHOPPER!
INBREUKMAKER!
EXPRES JE LUGUBERE ONDERGRONDSE WERKZAAMHEDEN VERRICHTEN VLAK BIJ MIJN VRIEND BLUNDER, OM HEM TE ONDERMIJNEN, HÉ? IK ZAL JE LEVEND BEGRAVEN!
?

DIT IS M'N NIEUWE TROMPET MET INGEBOUWDE VERSTERKER. IK ZAL JE EENS WAT LATEN HOREN

NEE!
PFT?

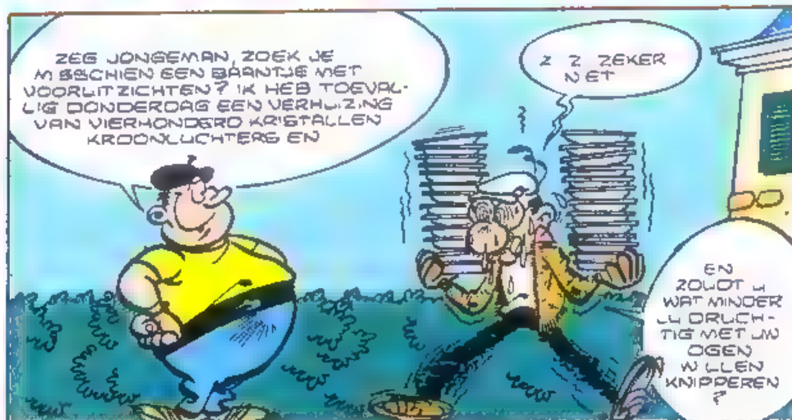

AHÛÛÛHHH! AHÛÛH! HÛÛ-HÛH!
ER ZIJN DAGEN DAT MIJN DOVE GROOTMOEDER IN BRUSSEL ME KAN HOREN SPELEN
GARGL!

VERHUIZINGEN
S GERVEN

BLUNDER

DOOR: GREG

?
KLOINK
KLING
KLINK

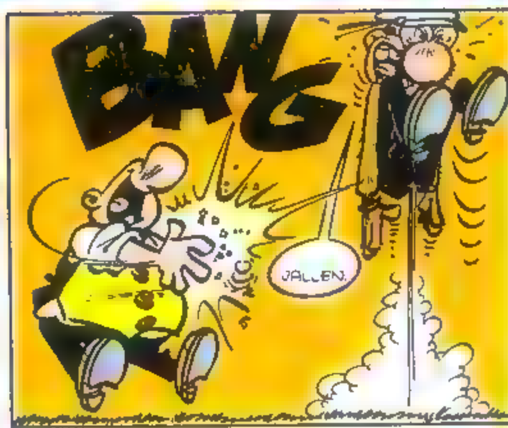
DIT S NIET NORMAAL ER ZIJN NU AL EEN PAAR SECONDEN VOORBIJ GEGAAN ZONDER DUIDELIJK HOORBARE AGRESS E
STILTE GEEN GELUID!
ALSTUBLIEFT
ZOU K DOOF WORDEN?
HOSPITAAL
ERNSTIG
BIJ VOORBAAT DANK SST!
K BEN U TERST NERVEUS
WEES STOM
PAS OP! NIET STRUIKELEN

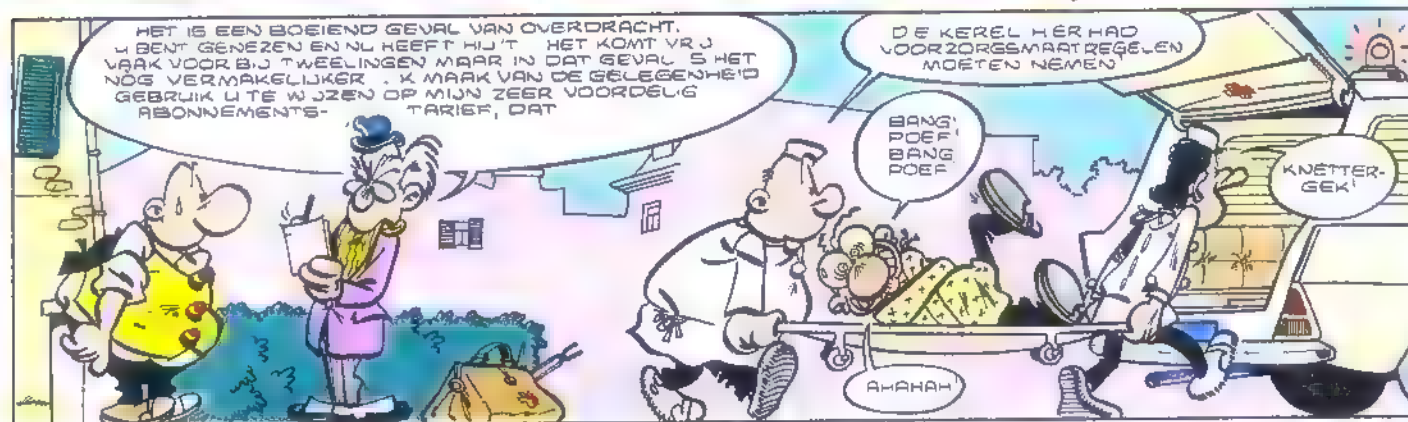

IK ZAL 'M EEN BEETJE OPFLEUREN PFFFFT! HIJ ZAL ER ONGETWIJFELD BL J OM Z JN DAT HIJ ME WEER MIJZELF HEEFT DOEN TERUGVINDEN!
HOP
PFT

DE MACARONI'S

19

TEKST
DICK MATENA
TEKENINGEN
DINO ATTANASIO
KLEUR: HANS KEERIS

GANGSTERS EN VOETBAL

De ex-gangster Macaroni heeft in zijn geboortedorp Carzono z'n oude vriend Bartolo ontmoet tijdens de jaarlijkse voetbalwedstrijd.

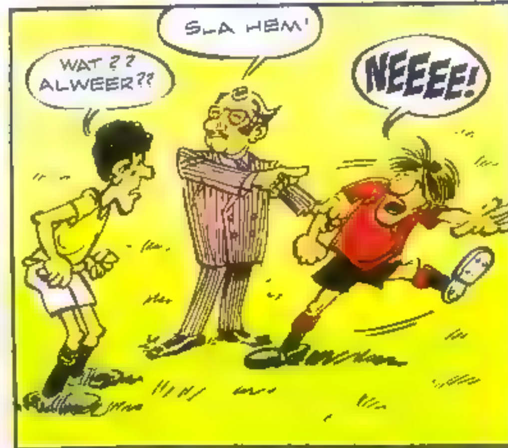

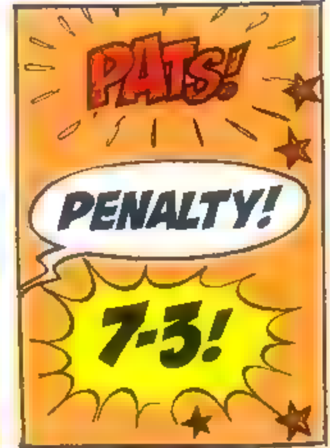

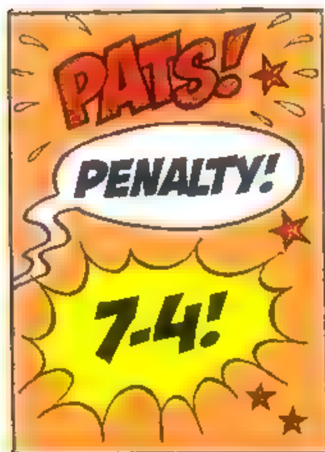

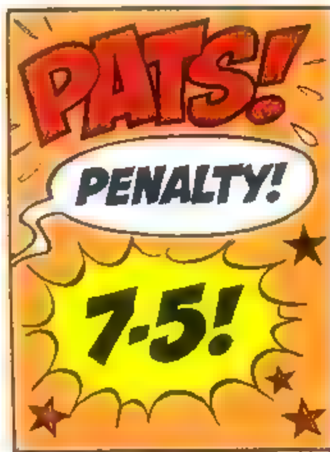
DE MACARONI'S

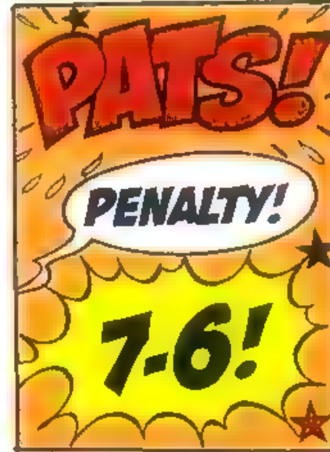

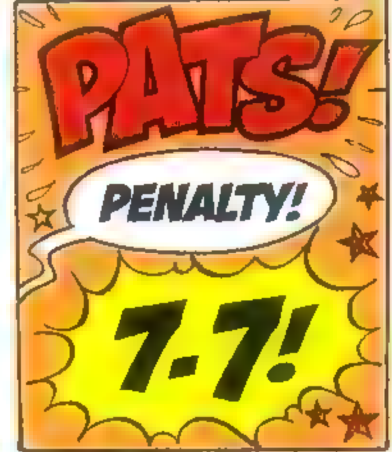

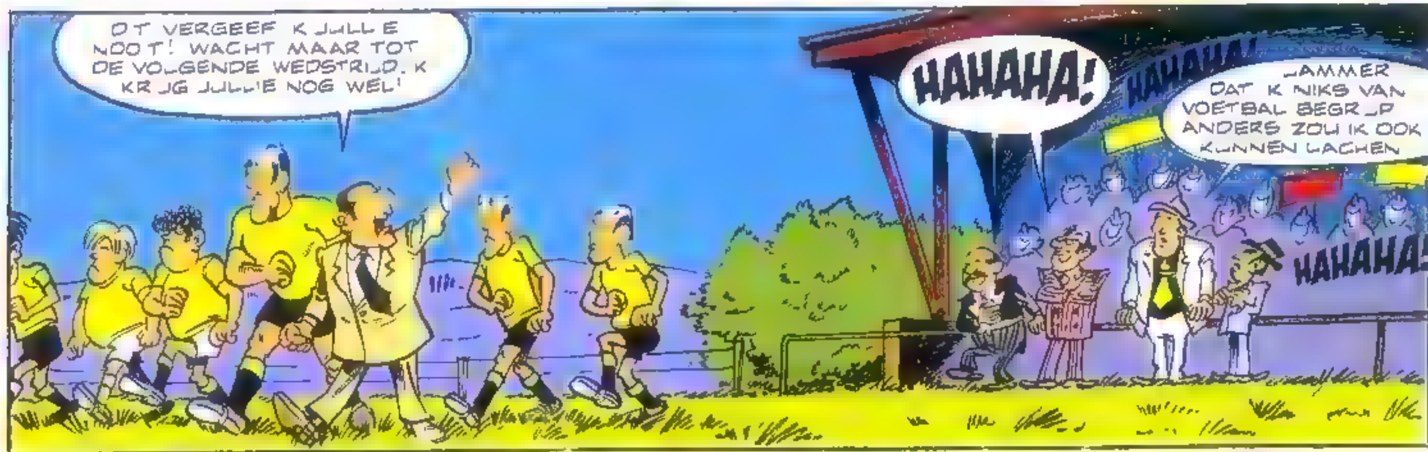

GANGSTERS EN VOETBAL

DIE AVOND IS ER NATUURLIJK FEEST IN CARZONO

LEVE GUILLERMO MACARONI ONZE EREBURGER

HALLO, PIETRO VANAVOND ZAL JE GEEN LAST VAN ME HEBBEN, VANDAAG MAG ALLES

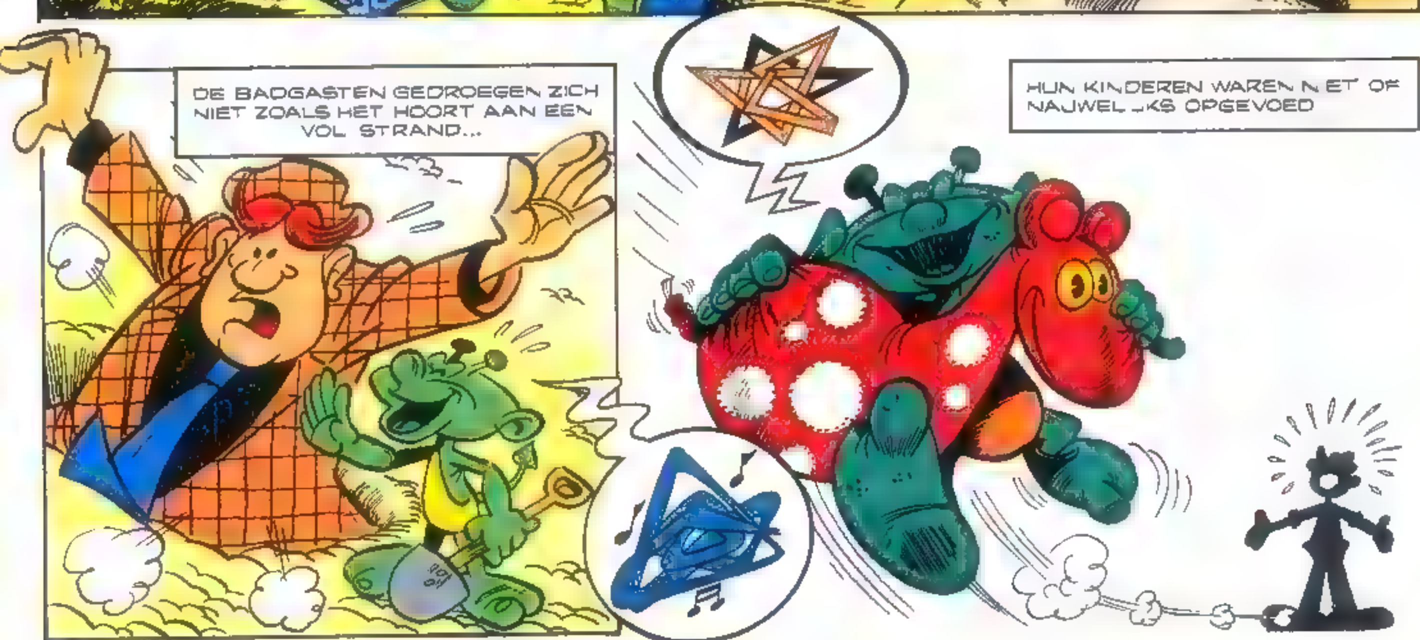

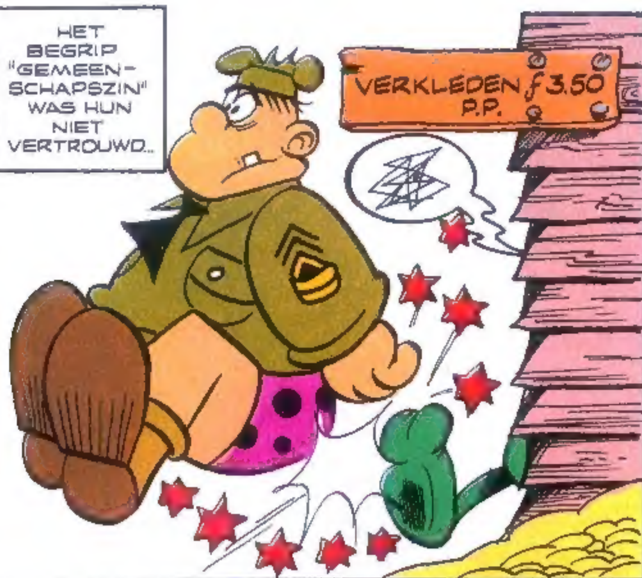
WORDT VERVOLGD

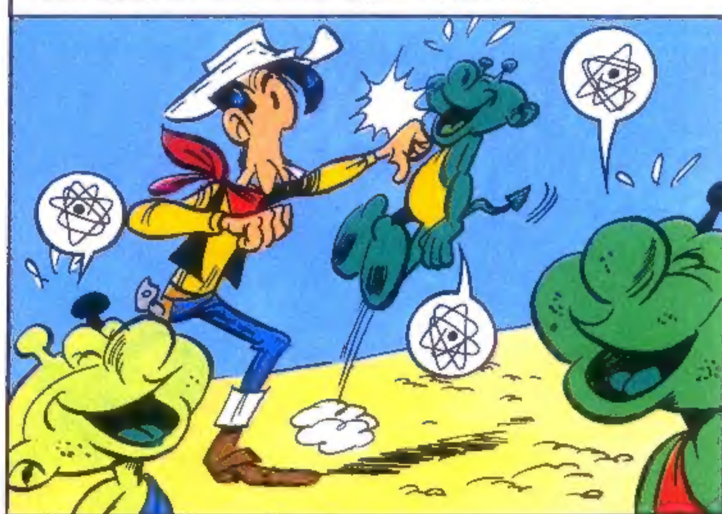
DE INVASIE VAN

TEKENINGEN: HENK ALBERS
TEKST: JAN VAN GELDEREN
LETTERTEKENEN: RICHARDS STUDIO

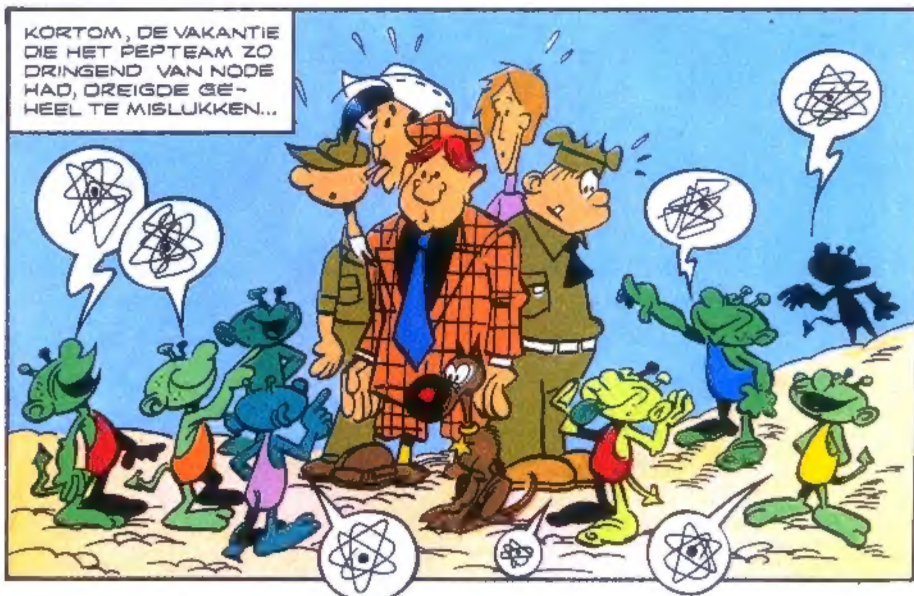

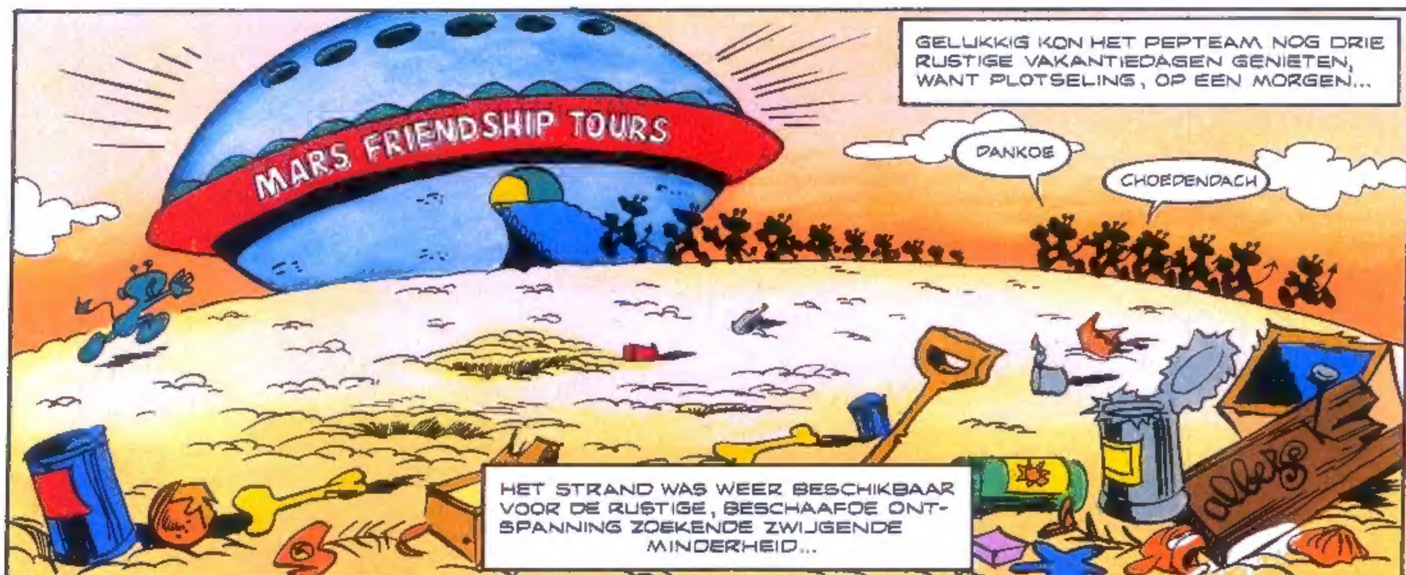
DE GROENE MANNEN

LUCKY LUKE

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS

DE

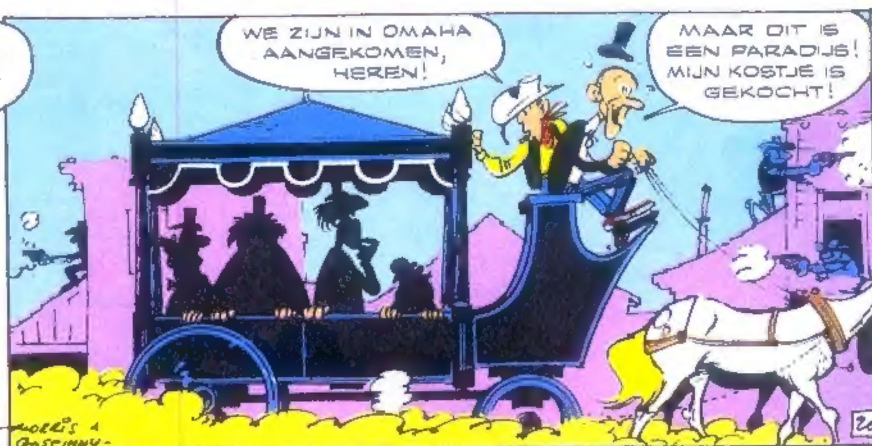

ZWARTE HEUVELS

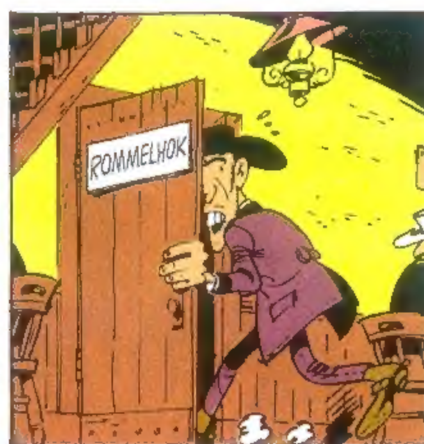
Lucky Luke en zijn gezelschap zijn op weg naar Omaha, een stad waar de misdaad welig tiert. Hun komst wordt echter verwacht...

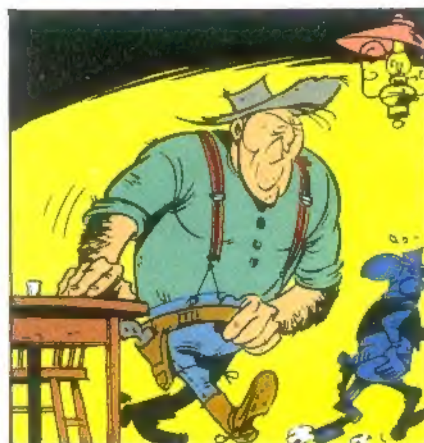

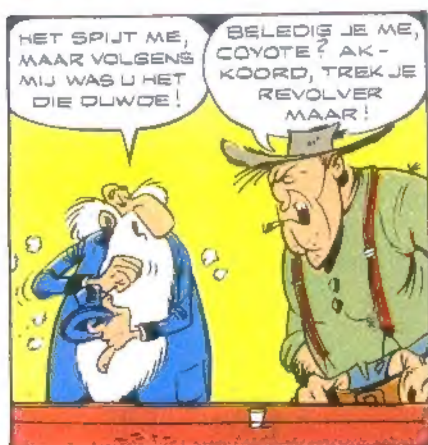

LUCKY LUKE DE ZWARTE HEUVELS

© Dargaud S.A. 1971

